

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Віторок, 28 березня, 1967
В АМЕРИЦІ

ПЕРЕДБАЧАЄТЬСЯ ЕКОНОМІЧНИЙ БУМ ШЕ ПЕРЕД кінцем цього року. Це робить визначний нью-йоркський банкір, який має близькі зв'язки з Федеральною Резервною Системою. Представники цієї системи стверджують, що економіка тепер сповільнила темп розвитку, але це не є початок економічної кризи, лише коротка "пауза", яка була потрібна тому, що бізнес надто швидко почав збільшуватися, що могло спричинити надproduцію товарів, бо споживачі почали менше видавати грошей на закупівлю товарів, а більше на ощадність. Але ще перед кінцем цього року видатки на купівлю товарів збільшаться, і економіка знову почне більше продукувати.

ГАВАНА — КОМУНІСТИЧНИЙ РОЗВІДЧИЙ центр для Західної Півкулі. Цей центр перевів політичну, економічну й соціологічну розвідку в державах Латинської Америки, що є підготовкою до відзначення Організації Солідарності Латино-Американських держав, яке має відбутися при кінці липня в Гавані. В цьому відзначенні мають взяти участь делегації з 27-ох держав і територій. Гаслом цієї Організації є: "Обов'язок кожного революціонера — робити революцію". Цю організацію засновано в січні 1966 р. в Гавані. До неї належать ще й відділи азіатський та африканський, крім американського. Ціллю цієї Організації Солідарності є: "випрацювати спільну революційну стратегію".

ВІДКЛАДЕННЯ ВІЙСЬКОВОЇ СЛУЖБИ студентам є несправедливе, бо дозволяє хитрим юнакам зовсім не служити при війську. Так з'ясував в Сенатській Підкомісії в справі затримання голови Президентської Комісії в справі обов'язкової військової служби Вирк Маршалл. Він казав, що деякі студенти так довго просять про відкладення військової служби, поки не дійдуть до 26-го року життя. Деколи вони ще й женяться, щоб як батьки дітей дістати більше продовження відкладення служби у збройних силах. Президентська Комісія рекомендує скасувати відкладення військової служби студентам.

В ЛЮТОМУ Ч.Р. ЕКСПОРТ ЗДА становив 2,601,200,000 доларів, дещо менше, ніж в січні цього року, коли він вийшов 2,620,200,000 доларів. Але імпорту зменшився в лютому ще більше і вийшов 2,204,100,000 доларів, а в січні 2,295,600,000 доларів. Внаслідок цього надвишка експорту над імпортом в лютому 1967 вийшов 397 мільйонів доларів, а в січні надвишка становила тільки 325 мільйонів доларів. В грудні надвишка експорту над імпортом вийшла тільки 184 мільйони доларів. Лютий цього року — це вже другий місяць, коли ЗДА поліпшили свій торговельний баланс з закордонними державами.

У СВІТІ

ВІЩЕ - ПРЕЗИДЕНТ ГОМФРІ ВІДЛІТІВ в минулу неділю вечером, 26-го березня, на двотижневий подорож по Західній Європі з ціллю візитів і покращення взаємин ЗДА з їх європейськими союзниками. Гомфрі, який спершу прилітє до Женеві, має за цілю передусім посприяти в розмові з найбільш авторитетними особами в Женеві про дві справи, які в останньому часі спричинили дисонанс між ЗДА і їх союзниками: форсований Американою договір про поширення атомової зброї та новий митний договір з державами Європейської Економічної Спільноти (Спільноти Господарського Ринку). Гомфрі відвідає столиці Італії, Франції, Бельгії, Голландії, Зах. Німеччини і Зах. Берлін ісюди говоритиме з головами держав, прем'єрами і міністрами закордонних справ. Він складе візиту також Папі.

КОЛ. ВІЩЕ - ПРЕЗИДЕНТ РІЧАРД НІКСОН ВЕРНУВСЯ з подорожі до кількох західно-європейських держав, як також до СРСР, Румунії і Чехословаччини, і заявив зараз після повертуту до ЗДА, що президент Джансон повинен поїхати до Європи, щоб переконати тамтешніх державних мужів, що ЗДА не втратили зацікавлення європейськими справами у користь Азії. Подорож вівще - президента Гомфрі має — за коментарями преси — частинно виконати завдання, рекомендоване Ніксоном.

ФРАНЦІЯ НЕ ВІЗЬМЕ УЧАСТІ в конференції членських держав Південно-східного азіатського оборонного пакту, яка відбудеться у Вашингтоні в дні 18-20 квітня ч.р. Хоч Франція є членом цієї організації, разом з Австрією, Британією, Новою Зеландією, Пакистаном, Філіппінами, Таї (Сіямом) і ЗДА, проте Франція не хоче викликати враження, наче б вона солідаризувалася з В'єтнамом політично ЗДА, що її підтримують всі інші члени СЕАТО.

МОСКОВСЬКА "ПРАВДА" "ПЕРЕСТЕРЕГЛА" ІНДОНЕЗІЮ, що більше переслідування комуністів в Індонезії може погіршити відносини Індонезії з СРСР та зменшити шанси економічної допомоги з боку СРСР для Індонезії. Внаслідок невдачливої спроби комуністичного державного перевороту в Індонезії в жовтні 1965 р. — винищено там фізично сотні тисяч комуністів, заборонено комуністичну партію і все це існує там протикомуністичний рух.

ПОРДАНІЙ ВІШЛЕ ДО СМЕНИ місію військових інструкторів в допомогу єменським роялістам які в горах і віддалених частинах того краю зберігають власне військо і ставлять активний спротив республіканському війську. Рішення Йорданії вказує на її порозуміння з Сауді Арабією щодо рішучої опозиції проти змагання Єгипту — зробити Ємен своєю колонією та поширити свій вплив на весь Арабський півострів, особливо після відступу британської залози з Адену.

ЮГОСЛАВСЬКИЙ ПРЕЗИДЕНТСЬКИЙ ДИКТАТОР ТІТО ВИГОЛОСИВ гостру промову проти "сепаратистів", які ніби стали винуватцями нового гострого спору між хорватськими письменниками й іншими культурними організаціями, які виступили проти переслідування хорватської культури "старшим братом" — сербами, — та сербськими інтелектуалами. Обидві сторони оприлюднили були взаємні обвинувачення. Тіто заповів, що "партія" буде дбати про "справедливий" підхід до справ національних культур. В тій самій промові Тіто гостро накинувся на "одну з найбільших потуг", яка ніби переводить у В'єтнамі агресію і винищує тамтешній безборонний народ.

ФРАНЦУЗЬКИЙ УРАД ВИРІШИВ ЗБЕРЕГТИ під своєю адміністрацією африканське Сомалі, без уваги на криваві заворушення, які сталися там, в столиці Джибуті, зараз після проголошення виступу плебісциту, що виявив більшість — за залишення Сомалі при Франції. Французький уряд покликаний на те становить більшість автохтонних кочівників, і таурис націоналістичну меншість, оскільки по містах та пов'язану з земляками із сусідньої незалежної Сомалі.

МИКОЛА ЛІВИЦЬКИЙ ОБРАНИЙ НА ПРЕЗИДЕНТА УНР В ЕКЗИЛІ НА VI. СЕСІЇ УНРАДИ

МИКОЛА СТЕПАНЕНКО ОБРАНИЙ НА ЗАСТУПНИКА ПРЕЗИДЕНТА, Д-Р ЯКІВ МАКОВЕЦЬКИЙ ОЧОЛИВ УНРАДУ, Д-Р АТАНАС ФІГОЛЬ НАЙМЕНОВАНИЙ НА ГОЛОВУ ВИКОНАВЧОГО ОРГАНУ; ОУНЗ ВВІЙШЛА В СКЛАД УНРАДИ

Мюнхен. — Микола А. Лівіцький, дотеперішній голова Виконавчого Органу Української Національної Ради, був обраний на Президента Української Народної Республіки в екзилі в результаті 6-ї сесії Української Національної Ради, яка відбулася тут від 18 до 22-го березня ч.р. На заступника президента був обраний проф. Микола Степаненко із ЗДА, а на голову Української Національної Ради обрано д-ра Якова Маковецького. Президент УНР в екзилі, негайно після його вибору, проголосив декрет, що ним найменував д-ра Атанаса Фіголя на голову Виконавчого Органу УНРАди, — подас Бюлетень Українського Інформаційного Бюро.

Відкриття сесії
Урочище відкриття засідання VI-ї Сесії Української Національної Ради відбулося в Мюнхені у святочно прибраній залі "Дойчес Музеум" в суботу, 18-го березня ч.р. о 10 год. 30 хв. Крім членів УНРАди (з яких деякі постійно мешкають в європейських країнах поза Німеччиною, а навіть в заокеанських країнах), членів Виконавчого Органу та Найвищої Державної Контрольної Ради, на Сесію прибуло багато гостей з Австрії, Великої Британії, Бельгії, Франції, із ЗДА і Канади. На залі були присутні чисельні представники духовництва Українських Церков, української науки, громадськості і різних політичних організацій. Так само були присутні видатні представники німецького громадянства і представники політичних центрів поневолених Москвою народів. Були присутні представники української і чужинської вільної преси. Перед відкриттям Сесії православний священник прочитав молитву. VI-ту Сесію Української Національної Ради вступною промовою відкрив в.о. Голови УНРАди Спиридон Довгаль. Після того вступну промову на відкриття Сесії виголосив в.о. Президента УНРеспубліки в екзилі, Голова Виконавчого Органу УНРАди Микола Лівіцький [текст промови надрукований на 2-й сторінці в цьому числі "Свободи"].

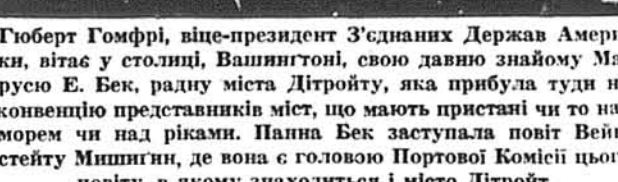
Привітання
З привітаннями усю виступили наступні особи: п. Бортник від Паризького Більоку (Ліга Визволення народів); п. Олег Штуль, Голова Проводу Українських Націоналістів [текст привітання надрукований на 2-й сторінці в цьому числі "Свободи"]; д-р Прокопчук від Німецько-Українського Товариства; проф. Микола Степаненко, голова Контрольної Комісії

Ділові засідання

Ділові засідання 6-ї Сесії розпочалися після урочищного відкриття, пополудні 18-го березня ч.р. і тривали до 11-ї години увечері 22-го березня, коли Сесія була закрита на підставі декрету новообраного Президента УНР. Сесією керував Президент попередньої каденції на чолі з в.о. головою УНРАди інж. С. Довгалем, а потім заст. голови доораном до Президії на початку Сесії д-ром В. Михайловим. Після прийняття і записування нових членів (з яких деякі мешкають постійно поза Німеччиною), Сесія доповнила склад своїх комісій (зовнішні зносини, господарсько-фінансову, правничу, військову) та обрала спеціальну резолюційно-редакційну комісію. Полагаючи справу першого читання законопроектів, Сесія

(Закінчення на 5 стор.)

ДАВНІ ПРИЯТЕЛІ ЗУСТРІЧАЮТЬСЯ ЗНОВУ

Гюберт Гомфрі, віце-президент З'єднаних Держав Америки, вітає у столиці, Вашингтоні, свою давню знайому Марію Е. Бек, радну міста Дітройту, яка прибула туди на конвенцію представників міст, що мають пристані чи на морем чи над ріками. Пам'ятка Бек заступала повіт Вейн, стеїту Мішсигін, де вона є головою Портової Комісії цього повіту, в якому знаходиться і місто Дітройт.

Микола А. Лівіцький
Новообраний Президент
УНР в екзилі

Д-р Атанас Фіголь
Новонайменований Голова
Виконавчого Органу

Північний В'єтнам відкинув мирові пропозиції У Танта

Сайгон. — Північно-в'єтнамське радіо в різкій формі відкинуло думки генерального секретаря Об'єднаних Націй У Танта на тему можливостей замирення у В'єтнамі, що їх він висловив 5 березня ч.р. на пресовій конференції у Нью-Йорку, після свого повертуту з південної Азії, де він, м. ін., стріпував був також із представниками Північного В'єтнаму. Північно-в'єтнамський уряд заявив тепер, що погляди У Танта не покриваються з поглядами його, північно-в'єтнамського уряду, при чому комуністи закинули У Танта, що він ставить на одну дошку американських "агресорів" з "жертвами тієї агресії". Північно-в'єтнамські комуністи повторюють свою давню вимогу, що Америка повинна припинити свою "агресію" і що цим найшвидше закінчиться В'єтнамська війна. — Тим часом у В'єтнамі війна значно посилюється, завдавши в минулому тижні великих втрат обом сторонам. Комуністам удалося зробити заїску на великій південно-в'єтнамській конвої, що складалася з 121 вантажного авта, й знищили або важко пошкодили 82 вантажні авта. Напастики відтягнулись в джунглі

Москва планує реформу совхозів

Москва. — ТАСС заповів, що совєтський уряд розглядає проекти на реформу так званих совхозів, себто державних сільських господарств, з перетворенням їх також на систему виплатності. За твердженням економічного кореспондента ТАСС-а Івана Артемова, існують давні проекти, які піднімали продукцію в радкозах. За останнім проєктом — з-посеред усіх 14.000 совхозів мали б спершу виділити 1.000 таких господарств, в яких керівники могли б свободінішу руху щодо адміністрації, а селяни, працюючі в совхозах, діставали б 10% від чистого зиску, що їх приносимуть їх господарства. За другим проєктом, що його підтримують особливо Молдавія й Естонія, всі існуючі совхози сразу же перейшли б на нову систему, а робітничі-селяни діставали б 15% зиску. Чи 36.000 існуючих колгоспів залишилися би у давній ситуації — не сказано. За найпершими західними коментарями — ці реформи плануються, як вихід з перманентної кризи у совєтському сільському господарстві, в якому селянство перетворено на невільників.

Футболісти "Трибуна" здобули перемогу у стейтовому фіналі гор за Чашу ЗДА

Філадельфія, 26-го березня. — "Трибуна", Філадельфія, чотирикратний футбольний першун ЗДА в роках 1960, 1961, 1963 і 1966, здобув перемогу 6:0 над дружиною "Дойчунгарн" у фінальному змаганні стейту в грі за Чашу ЗДА 1967 року. Дальшими суперниками в грі за Чашу ЗДА будуть вже репрезентанти інших стейтів Сходу. В минулому році змагання футболістів "Трибуна" перемогли переконливо воротами зі стрільців Полети 2, Бенітеза 2, Феррейри і Макаріона. Цей футбольний зустріч пригледалося 1.500 осіб.

Сезон міжнародних футбольних зустрічей започатковано минулої неділі змаганнями між італійською дружиною Рома А. К. і бразильською оди надяточно "Фламенго" з Ріо де Жайнеїро. Зустріч закінчилася нерішеною 1:1 після того, як італійці домінували на гризлі впродовж цілох змагань і вели 1:0 до трьох хвилин перед кінцем, коли бразильці вирівняли рахунок. Обидві відомі дружини у футболіному світі показали дуже слабу гру. Й пригледалося 9.426 розчарованих глядачів, які прийшли в цю холодну величезну неділю на Рандале Айленд Стадіон в Нью-Йорку.

Папа Павло VI заповів у Великодньому зверненні нову Енцикліку

Рим. — Папа Павло VI, креслення Христового. Однак він признає, що існують проблеми, які "турбують, мучать і ділять людей у пошукуванні за хлібом, миром, волею, справедливостю і братерством". Саме цим питанням мас бути присвячена нова Енцикліка, яка буде 5-ю Енциклікою цього Папи від червня 1963 року та буде називатися від своїх перших закорнух останній Вселенський Собор. Папа Павло VI відправив у Великодню неділю за латинським обрядом раннім ранком Богослужбу в маленькій церквці на передмісті Риму Санта Марія Януа Целі. — у Велику П'ятницю він ішов з великим хрестом у руці з Ватикану попри Колісей. — а у Великий Четвер вночі традиційну церемонію миття ніг, у цьому році замість 12 монахам — 12 дітям. У згаданій своїй промові, яку завдяки системі гучномовців виразно чули сотні тисяч людей на площі св. Петра, та яку передавано на всі західні європейські радіостанції, Папа закликав черпати віру з Воскресіння Христового. Однак він признає, що існують проблеми, які "турбують, мучать і ділять людей у пошукуванні за хлібом, миром, волею, справедливостю і братерством". Саме цим питанням мас бути присвячена нова Енцикліка, яка буде 5-ю Енциклікою цього Папи від червня 1963 року та буде називатися від своїх перших закорнух останній Вселенський Собор. Папа Павло VI відправив у Великодню неділю за латинським обрядом раннім ранком Богослужбу в маленькій церквці на передмісті Риму Санта Марія Януа Целі. — у Велику П'ятницю він ішов з великим хрестом у руці з Ватикану попри Колісей. — а у Великий Четвер вночі традиційну церемонію миття ніг, у цьому році замість 12 монахам — 12 дітям. У згаданій своїй промові, яку завдяки системі гучномовців виразно чули сотні тисяч людей на площі св. Петра, та яку передавано на всі західні європейські радіостанції, Папа закликав черпати віру з Воскресіння Христового. Однак він признає, що існують проблеми, які "турбують, мучать і ділять людей у пошукуванні за хлібом, миром, волею, справедливостю і братерством". Саме цим питанням мас бути присвячена нова Енцикліка, яка буде 5-ю Енциклікою цього Папи від червня 1963 року та буде називатися від своїх перших закорнух останній Вселенський Собор.

Конференція СУСТА присвячена Світовому Конгресові Українського Студентства відбудеться у Вашингтоні

Нью-Йорк. — Союз Українських Студентських Товариств Америки (СУСТА) влаштує 1-2 квітня ч.р. при Джорджтаун Університеті у Вашингтоні Організаційну Конференцію, присвячену Світовому Конгресові Українського Студентства і його підготовці. Ця конференція відбудеться згідно з рішенням Восьмого Конгресу СУСТА, який відбувся в рамках Світового Конгресу Вільних Українців, запланованого на листопад ч.р. у Нью-Йорку. Для цього вибрано спеціальну Комісію СКУС при Управі СУСТА (мр Богдан Футей, голова, інж. Ігор Чума та мр Богдан Сакун, члени). Комісія СКУС звернулася в цій справі до інших українських студентських союзів у Вільному Світі (СУСК-Канада, САУС-Аргентина, СУСТЕ-Європа, ЦУСА — Австрія) з таким вислідом, що СУСК візьме активну участь у вищезгаданій Організаційній Конференції, а Управа СУСТЕ включила доповідь на тему "СУСТЕ і Світовий Конгрес Українських Студентів" в наради III Загального З'їзду СУСТЕ, який відбудеться від 31 березня до 2 квітня ч.р. в Лювене, Бельгія. Українські студентські союзи Аргентини (САУС) й Австралії (ЦУСА) покищо не дали відповіді на звернення Комісії СКУС, але правдоподібно зрозуміють це в скорому часі. Програма Організаційної Конференції СУСТА на тему СКУС складається з 5-ти пунктів (Закінчення на стор. 6-й)

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

УКРАЇНЦІ В КАНАДІ ПЕРЕД 1891 РОКОМ

Вінніпег. — Президія УВАН повідомляє: академічний виклад УВАН пана О. Роїка з Саскачеванського університету на тему "До історії українців Канади з перед 1891 р.", з новими ревіліційними даними про наше минуле в Канаді відбудеться в неділю 2-го квітня в УНДомі (Буровс і МГГрегор).

ЩЕ ПРО КОНВЕНЦІЮ АМЕРИКАНСЬКОГО Т-ВА ДЛЯ ПОШИРЕННЯ СЛАВІСТИЧНИХ НАУК

Вашингтон. — Як уже повідомлялось, тут відбудеться в кінці квітня друга з черги Конвенція Американського Т-ва для поширення славістичних наук, де поруч з американськими та ін. науковцями, братимуть участь українські слависти. Так, між ін., у "Амбасадор рум", виступатимуть українські доповідачі-науковці на тему "Московський імперіалізм і Казань" — Ігор Шевченко з Дамбартон Оакс, як голова панелю, Ярослав Пеленський з Колумбійського університету; "Московський імперіалізм претендів до Казані"; між дискусантами буде Омелян Прицак із Гарвардського університету.

УКРАЇНКА ЗДОБУЛА ЗВАННЯ "МИС АКРОН"

Акрон, Огайо. — Дня 20 березня ч.р. виборили на "Мисе Акрон", Огайо, на 1967 р. панну Зиновію Андрусак, що саме в січні ч.р. осягнула титул славянки в ділянці англійської мови і мистецтва в Акрон Університеті. Молода українська красуня є дочкою д-ра Ніколи Андрусак професора Райо Гренд коледжу і члена УНСоюзу. Відділ 25. П-а Зиновія Андрусак була також членом УНСоюзу в дитячому відділі.

ВИСТУПИ ГОЛОВИ УВАН У СУДБУРІ

Судбурі, Онт. — 17-24-го березня ч.р. відбудуться тут заходами КУК "Український тиждень" з виставками народних і індивідуальних мистецтв, концертном, показом української книжки й т. п.

СВОБОДА
UKRAINIAN NEWSPAPER
FOUNDED 1883
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Address: "СВОБОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

За правду і волю

У попередньому числі "Свободи" подано широку інформацію про життя і героїську смерть 19-річного Андрія Федора, сина новоприбулого до Америки українських батьків, народженого вже у Франції, який не бачив України, але був свідомим українцем, членом Українського Народного Союзу. Це не перша українська жертва війни у В'єтнамі, бо були вже і перед ним такі трагічні жертви. Дай Боже, щоб вона була остання, але треба рахуватися з жорстокою можливістю дальших таких утрат. За кожним разом вони породжують найглибший жаль і найщиріше співчуття для батьків, найближчої родини і приятелів. Зрештою, це не тільки їхня втрата — це втрата всієї української спільноти, втрата українського народу, який до нечисленних жертв, що впали з рук ворога, додає ще одну.

Бо у В'єтнамі не йдеться про В'єтнам. Формально — це виконання Америкою союзницького зобов'язання з титулу Південно-Східного Азійського Пакту (СЕАТО), який наказує спротивлятися збройній агресії, що в даному випадку прийшла з комуністичного Північного В'єтнаму. Офіційні речники ЗДА стверджують, що перемога комуністів у Південному В'єтнамі загрожувала б цілому азійському Півдні й обширою океанії, що затронуло б безпосередньо життєві інтереси Америки. Сучасна американська закордонна політика розмежовує справу боротьби за волю у Південній Азії від проблеми волі народів, уярмлених комуністами в Європі. Але, дій об'язок наче автоматично впадає в очі, бо справа волі у світі нероздільна, бо не можна сприяти праву на власну національну державу азійських і африканських народів, і відмовляти це право народам європейським.

Скоріше чи пізніше мусить заломитися ця політика двох мірок, скоро чи пізніше мусить перемогти ідея волі для всіх народів, що до неї змагаються. І в джунглях В'єтнаму, де загинув Андрій Федор, ішлося власне про ту універсальну ідею волі, яка стосується також України й українців. У всьвітній історії багато подібних прикладів, коли сини різних народів боролися в рядах різних армій далеко від рідного краю, всі вони воювали — і гинули — не за чужу, а за власну, рідну справу. Андрій Федор і йому подібні з Корейської і В'єтнамської воєн одразу близькі українським серцям, які і безчисленні жертви, що впали в рядах УГА, Армії УНР, Української Дивізії чи УПА. Всі вони загинули за українську справу, за українську правду і волю, і всім їм за те вічна слава.

Малоросійське низькопоклонство

Важко розповісти про всю Росію, про її красу і могутність... І де ж спробуємо вам, наші читачі, хоча б стисло, розповісти про найбільшу Радянську республіку — про Російську Федеративну Республіку. Нахвилююча газета, на українському мові під назвою "Вісті з України", що виходить з рамени так званого Товариства культурних зв'язків з українцями, ніяк не може охопити всієї теми, розповісти "про всю Росію", і тому розповідає лише про Російську СФСР, тобто таку частину Росії, як Московщина. Хто читатиме ту розповідь, той помітить, куди вона гне, бо офіційний орган офіційного "Товариства", на чолі з відомою декому з-поміж українців за "рубежем" Катериною Кодосовою, зараховує вже й Україну та інші поневолені країни до "всієї Росії". У числі 5-му цієї газети надруковано безсонечно панегірику на адресу "Російської Федерації" — "губителя поневолених націй, економічного занепаду, расифікації... Ніхто інший, як Павло Тичина, доходить до самобичарування у вміщеному там вірші "Ти чудесна, Росіє", пишучи, яка та "прекрасная Москва". Хоча за Книжкою України ніякої "Росії" не існувало. П. Тичина, суверен шкільним відомостям з історії, заявляє:

"Ми ворожі навали одісім усі, усі! Один одного ж знали ще аж в Київській Русі!" Інша київська газета, "Молодь України" з 18 березня, ще кілька днів перед тим згадуючи про Тараса Шевченка уболівала фактом, що царський уряд продав всього за сім мільйонів доларів "Російську Америку", тобто Аляску. Малоросійське низькопоклонство переходить усілякі межі. Редакція картас царський уряд, наводить слова одного з міністрів у часів після Кримської війни, що московський уряд, "не в змозі захистити наші колонії". Проговорившись про колонії, включно з багатонаціональним Сибіром і Далеким Сходом, "Молодь України" пише: "Лише велика Жовтнева революція назавжди покляла край розпродажу наших земель".

На вимогу і на догоду колонізаторам XX сторіччя — у виданнях в УССР повно перекладів з сучасної російської літератури, чи варті вони уваги, чи ні; друкуються журнали і книжки російською мовою; ставлять російські опери і т. д. на всі лади вихваляється ту Росію, яка в своїй новочасній більшовицькій формі не зуміла розв'язати жадного з питань економічного, політичного і національного характеру. Але постійні вимоги низькопоклонства не свідчать про дієсну силу підмінованої не-російськими націями союзовської імперії.

Лев Шаповальський
АНГЛО-АМЕРИКАНСЬКА ІСТОРІОГРАФІЯ СХІДНОЇ ЄВРОПИ І НАШІ ЗАВДАННЯ

Комерційний принцип повинен проникати цю організацію зверху донизу. Видання дефіцитної пропагандивної літератури, що її важко "розіпхати" навіть безплатно, слід заступити продукцією ховодові книжки чи альбому, на які знайдуться покупки передусім у бібліотеках англомовного світу. Таких перспективних покупок в світі 35,000 — отже достатня кількість для того, щоб наша продукція комерційно виправдувалася. Очевидно, комерційна діяльність потребує комерційної реклами, і на неї в бюджеті мусить бути призначена відповідна сума.

Відборець мусить бути повідомлений про існування краму. Крам мусить бути перспективним відбором не-реконізованою опісаний. Отож, книжка нашої продукції, без уваги на кошти, мусить бути зановотана в усіх можливих бібліографічних показниках та індексах. Рецензів на неї мусить бути наперед замовлені й оплачені. Оголошення у відповідних журналах, гарно видані проспекти, каталоги, ціни повинні супроводити вихід книжки у світ.

Питання стоїть тепер — чим лупати цю скалу? Загальне зауваження, яке зробимо в цьому місці, таке: на

НА ШОСТІЙ СЕСІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ

ВСТУПНА ПРОМОВА
В. О. ПРЕЗИДЕНТА УНР В ЕКЗИЛІ
МИКОЛИ ЛІВЧИЦЬКОГО

Коли ми урочисто розпочинаємо Сесію Української Національної Ради, яка не являється собою еміграційної установи, але — як складова частина Державного Центру Української Народної Республіки — є речником і представником українського народу на Батьківщині, і коли, особливо, розпочинаємо її акраза в 50-ту річницю створення Української Центральної Ради й початку великої Української Національної Революції, то наші думками і серцем ми повинні бути тепер в Україні, з нашими братами й сестрами там, з нашим поневоленням, проте, незламним народом.

Там тепер не дзвонять дзвони, не мають національні прапори, не відбуваються урочисті академії, не прославляються немирні Універсали Центральної Ради, а тим більше 3-й і 4-й Універсали, якими проголошено і встановлено вільну й народоправну державу нашого народу, Українську Народну Республіку. Там тепер ідуть пригнічення до святкування Октябрювської революції, яка нас правді була контрреволюційною і знищила здобутки нашої Української Революції та, насамперед, найбільший з них — нашу демократичну державу з всебічними громадянськими, політичними і соціальними вольностями для всіх мешканців нашої Землі — незалежно від релігії, національності чи соціальної приналежності. І якщо, вихваляючи т. зв. здобутки Октябрювської революції з її облуднями гаслами, там і згадують про Україну 1917-20 років, то лише для того, щоб фальшувати, очорнювати й оганьблювати Центральну Раду, Директорію, добу Української Народної Республіки, нашу визвольну боротьбу та їх діячі і їх діла.

Я не буду говорити про те, що принесла в Україну Москва на вістрях багнетів червоної армії і що довелося перемістити українцям протимою от уже скоро 50-літнього окупаційного режиму. Ми про це всі добре знаємо. Я хочу лише звернути увагу на те, що ми не повинні закусувати себе ілюзіями про можливість якихось полегшень під сучасним режимом, про можливість його еволюції. Навпаки, ми повинні усвідомлювати собі, в якій небезпечній ситуації знаходиться саме тепер український і інші неросійські народи Союзовського Союзу.

Я признаю, що, під впливом зовнішніх і внутрішніх труднощів і навіть поразок, послаблена центральна влада в Москві примушена де-що попустити натиск й впровадити деякі поверховні зміни, що їх дехто вважає за т. зв. лібералізацію режиму. В таких обставинах молоді і двадцятилітня генерація в Україні не вагається ставити домагання в культурній площині, а навіть і відверто ставить чоло імперіалістичній і колоніально-вигнаний політиці Москви.

Проте, окупаційний ре-

жим — новими, замаскованими методами терору — нещадно душить ці голоси протесту, знешкоджує або й винищує їх. Давачи, а то й лише обіцяючи деякі полегшення, знеполюючи, обдуриють легкомислих "інородців" і зламають їх волю до спротиву, — Москва неухильно прямує до своєї мети: шляхом безоглядної русифікації й безупинним "перемішуванням народів" досягти здійснення своєї програми "злиття націй", себто створення єдиної союзовської, а в дійсності російської нації.

Саме тепер розпочалася праця над виробленням нової, цим разом, очевидно, "брежнєвської" конституції. Невідомо, чому в Москві прийшла думка міняти, за висловами союзовської пропаганди, "найдемократичнішу" в світі сталінську конституцію і що принесуть для поневолених неросійських націй зміни у союзовській конституції. Може ці зміни принесуть далі цілком відверті, зафіксовані конституційно, обмеження прав т. зв. "суверенних" республік неросійських народів. Та можна припустити, що в новій конституції будуть якісь пагубні, які нібито гарантуватимуть збільшення т. зв. "суверенних" прав цих республік. Та це хіба ніяк не змінить фактичного стану речей. Бо, якщо це придушення здійсниться, то оті пагубні відносно "суверенних прав" республік Союзовського Союзу залишаться на практиці такими ж мертвими літерами, як і відповідні пагубні відносно "сталінської конституції".

Міжнародна кон'юнктура не є сприятливою для справи поневолених народів. Західні свідбас про свої власні інтереси. Бажаючи уникнути війни (що є, зрештою, цілком зрозуміло й оправдане), він шукає домовлення з союзовською імперією. В цій ситуації шукання шляхів і можливостей "братання" з нашими поневолювачами в політиці Заходу немає місця для визвольної справи поневолених народів. Чи така політика правильна в інтересах самого Заходу? Колись багато говорилось про "неподільність" свободи, при чому це зовсім не означало, що цю ідею можна здійснювати тільки шляхом війни; до неї можна і треба було йти шляхом солідарності з поневоленими. Та коли ранище про "неподільність" свободи приймалися говорили, хоч для неї насправді нічого не діялося, то тепер цю справу просто замовчують.

Хочу, однак, рішуче підкреслити, що коли я говорю про небезпечність ситуації в Україні або про несприятливу міжнародну кон'юнктуру, то це зовсім не означає, що ми маємо вважати справу визволення України і інших поневолених народів за безнадійну. Наше визволення прийдє шляхом наростання (Закінчення на стор. 3-ій)

ПРИВІТ VI СЕСІЇ УНРАДИ
ПРОМОВА ГОЛОВИ ПУН
ОЛЕГА ЦИТУЛЯ-ЖДАНОВИЧА

Відійшло від нас чимало основоположників Державного Центру УНР. В більшості були вони будівничими Української Народної Республіки, чи то як воєняки, чи то як політики, чи то як творці національного відродження і дріжджі Української Національної Революції, що її 50-ліття відмічаємо цього року. Приходить — вже не молоде, але чергове покоління. І тому слід собі здати справу з події, якої ми є учасниками: VI Сесія являється новим етапом політичної дії української еміграції.

Все наше життя в діаспорі стоїть на зламі, коли переламом стає руда питання: залучимо ми до наших зусиль і не-емігрантів, бо вже народжених на чужині, чи тих, що вросли в ґрунт поселення, чи ні? Вітаючи VI Сесію УНРАди від Проводу Українських Націоналістів та нашої системи УНРУху, беручи до уваги, що ПУН твердо стоїть на позиції підтримки Державного Центру УНР в екзилі, як єдиної бази політичної консолідації, дозволю піднести тут деякі ідеї, яких здійснення — на нашу думку — причиняться до його зміцнення.

Ми опинилися на грані великого ризику, бо екзилітні інституції не вічні без допливу нових сил. Хіба можна собі уявити в дії екзилітний уряд Пилипа Орлика? Ні. Але наше положення інше: ми маємо за собою українську спільноту в діаспорі, який доля судила бути речником змагань українського народу, що не припиняється, не зважаючи на шалений наступ ворога. Ця спільнота дає нам змогу продовжувати традиції УНР і вимагає від нас бути їх носіями, доки вони не оговляться на Рідній Землі.

Правдою є, що еміграція слаба, бо вмирають люди, які були символічними доносчасними формами дії. Багато організацій, зникне незабаром, багато послабнеться. Але спільнота в діаспорі залишиться, не зважаючи на залізну заслану. Щодо майбутнього, яке приходить за цим моментом зламу, може бути дві концепції:

1. Якщо середовище, що вважало себе найкращим, може пробувати опанувати все життя і підпорядкувати його собі. Ми є свідками намагань в цьому напрямку.

2. Спільними силами вийти поза доцільні форми, щоб охопити всіх, хто стояв до збоку, поза організаційним життям. Задовольнити кожну людину через її участь в організованому житті, через вислухання її голосу й так привернути її до активності.

Ми вважаємо одиноким можливим і правильним другим вихід. Тому так вагу прив'язуємо до дії ДЦ УНР і до VI Сесії УНРАди.

Вітаючи VI Сесію, бажаю їй успіхів у праці і хочу сказати, що для зміцнення ДЦ ми вважали б необхідним:

1. Посилити ДЦ тими українськими патріотами, що стали громадянами країни свого поселення. Пашпорт — на нашу думку — не може міняти душі людини, не може зривати її кровного пов'язання з нацією її батьків. Тим більше, що жадна з країн нашого поселення не має інтересів, які були б суперечливими українським.

2. Підсилити базу ДЦ представниками широкими кілами громадянства, яке не зорганізоване в політичних партіях. Це можна досягнути шляхом іменування такої кількості репрезентативних громадян, які становили б четвертину складу УНРАди. Вони репрезентуватимуть те позапартійне громадянство, яке несе тягарі української визвольної дії, не маючи до цього належного голосу в визвольній політиці еміграції.

3. Авторитет політичних, як і всяких інших чинників, не може спиратися тільки на минуле й на традиції, які б вони славили не були. В ім'я серйозності нашої дії, в ім'я авторитету високої назви Державного Центру УНР в екзилі, що є пратороносцем традицій української держави й боротьби за неї, ми висловлюємося за реальну оцінку сил, складових частин УНРАди, та за реальну відбітку вислідів цієї оцінки. Стаючи на реальних основах, ми б відкрити двері поширенню консолідації в ДЦ, навіть її завершенню, яке не можливе без твердого ґрунту реалізму.

4. У майбутньому ДЦ, а зокрема його Виконавчий Орган, повинні присвятити голізову увагу проблемі студії сучасного стану в Україні і державного планування. Ми б пропонували створити окремий ресорт для цих проблем, закриваючи якийсь ресорт, що втратив свою актуальність. Визвольної політики не можна вести без ясного погляду на сучасну Україну, без глибокого знання сучасного покоління в Україні, без спроб навізання контакту з ним, нехай тільки в духовній площині.

5. Ми вважаємо, що при сучасних несприятливих обставинах на зовнішньому відтинку майбутній ВО УНРАди повинен звернути основну увагу на внутрішній відтинок нашого життя. Збереження української спільноти в діаспорі — це головна проблема як для ДЦ, так і для справи визволення, бо чим далі, тим більше потрібна наших зусиль для підсилення тих ферментів, що потрясають Московською імперією.

Проте ж, конкретну роботу на багатьох відтинках ведіть і буде вести наш громадянський сектор, який тепер в стадії підготовки Світового Конгресу Вільних Українців, щоб цим шляхом добитися вивернення системи громадянського життя, щоб зміцнити почуття одності нашої спільноти в діаспорі на всіх континентах. Не мішаючись у громадські справи, політичний центр не може бути до цього байдужий. Він мусить своїм впливом допомогти цьому виверненню, причинитися до кристалізації наших ідей і форм дії. Без політичного впливу, без політичного живчання, без полі-

ДІПЛОМАТІЯ БЕЗ ТЕКИ

Не знаю, як ви, але дехто й досі уявляє собі дипломатию як лана з дуже політичною міною, кутого на всі чотири ноги і, головне, з обов'язковою течкою під пахвою. І самозрозуміло, що так уявлений дипломат мусить мати "політичну опору" в якійсь дуже політичній амбасаді. Але знаєте, що тепер часто трапляється? Тепер може зустріти симпатичного пана або не менш симпатичну пані, що виявляють зовсім виразно дипломатичні таланти, але... хоча без теки. І за ними не стоїть ніяка амбасада. І ви зустрінете їх серед своїх знайомих, а може... це такі про вас самих мова.

Але ось прийшла рефлексія, що ось б такі краще розпочати, що розповідь без додаткових міркувань, попросту так, як воно справді почалося. Або це краще: від кульмінаційної точки — від короткої, але в цьому випадку "важливий родинної наряди". А вона виглядала більш-менш так:

Молода, мила жіночка питає свого чоловіка, за професією лікаря? "Порадь, коли отримати подати на вечерю? Чи ті, які я сама квасила, чи ті, які ми дістали від пані малярки?" На обличчя в неї скученість і застанова. Молодий лікар, господар дому, з такою самою

тихотного ерсу — всякі змагання будуть безплідні. Нема бо взагалі нічого ополітичного в світі, де змагаються світ свободи зі світом поневолення і загляди для народів. Зокрема ж не може бути нічого ополітичного в наших спільних змаганнях за визволення нашої незламної Батьківщини.

Я здаю собі справу, що висунені тут проблеми не нові, вони були предметом розважання у поході підготовки VI Сесії, бо їх висунула наша фракція і перед Комісією підготовки Сесії. Але я настільки глибоко переконаний у слушності цих пропозицій, що перекладаю їх в найкоротшій формі високому форуму Сесії. Бажаю найкращих успіхів у праці. А успіхом вважаю: зрозуміння до ходу часу й духа доби. Ми святкуємо 50-ліття від народження української державності з виходом Національної Революції. Але ми сьогодні стоїмо не там, де починали творчі Революції. Зле ми виконали б наш обов'язок, коли б нашим наступникам не передали твердих основ майбутнього, а тільки петрифікацію минулого чи сучасного.

За нами 50 років неперинної боротьби, в яку ОУН вклала значну данину крові й життя найкращих своїх членів. Сьогодні в одну цілість вже злиті змагання українських Армії і УПА, об'єднані одним чином Пеллюра, Конавдець і Мельника, Герої Зімових Походів і білий підпілля. Традиції УНРА перестали бути традиціями однієї групи чи покоління. Витягнм з того належні висновки, коли хочемо бути гідними наших попередників і дріжджам майбутніх чинів, що напевно закінчатимуться перемогою.

18 березня 1967.

скупченістю, але враз із тим почуттям впевненості, відказу: "Радку подати ті, від пані малярки. Бо бачиш — вона дістала їх із Закарпатської України".

"Важливу наряду" припечатаю усмішкою обобільної згоди.

Ви всімакстесь, читаючи ці рядки, і думаєте: "А не що знову? Чи це розповідь про родинну діпльну, чи вступ до статті на... кулінарній темі?"

Родинна іділія — своїм порядком. Але да друга — кулінарна тема тут тільки принагідно. Ви ж бо запримітили, що нагороду покладено на те, що білочки примайднували аж із Закарпаття. І в цьому суть. Наше молоде подружжя запросило на вечерю пару американців, щоб почастувати їх чисто українськими стравами. Тож характер огірочки зовсім не був такою другорядною справою, як могло б видаватися. Треба ж було вирішити, котрі з них більш підходять для цієї цілі — чи прилагоджені ручками українки тут, чи ті, що виростили там, на Закарпатті.

Але вернімося до теми. Ця пара американців уперше в своєму житті мала загостити до української хати. До справжньої української хати, де багато чудових вишивок, прекрасної української кераміки, де в дитячій кімнаті синок вправляв на фортеп'яні колядки, де на полицях повно українських книжок. І де навіть собачка зветься "Смійко". Ага, найважливіше: і це діти, навіть тоді, як їх старші не чуять, говорять між собою по-українськи.

І до цієї хати запрошено пару американців — учителя гайскули на обід, в українському стилі. Повірте, що це сталося без ніякої наперед надуманої тенденції. Це сталося зовсім прето: кілька місяців тому ця американка — вчителька англійської мови — запитала похвального над нею лікаря: "Пробачте, а який ви націоналіст?"

Хай вас не дивує таке питання. Пацієнтка, мабуть, хотіла нервово відпрацювати, і напевне запитала про це, що нічого спільного не має з операцією. Аж ні, американські вчителі мають дуже тонкі вушка, вони йдуться про найгостріший акцент в англійській мові.

До відповіді, що він — українець, наш лікар мусів хіба додати ще щось цікаве, бо внаслідок їхньої розмови операція почалася з опізнанням. Що саме було сказано — невідомо, зате відомо, що пацієнтка промовила з переконанням: "Докторе, я мушу якнайшкільше відшукати поції операції! Я шукаю сказати своїм учням, що... Україна це зовсім не Росія! Бо, бачите, я тридцять років не правильно інформувала їх про українські справи".

І вона справді скоро видужала і поспішила до школи виправити свою помилку щодо України. Вона ж бо під час реконвалесценції мала досить часу перечитувати книжки, які приписували їй наш милый лікар. Ну, а що добрих знайомих і приятелів звичайно запрошувалася в гостину, тож і з чоловіком теж запрошено. І ось вам ціла історія, в якій, як ви запримітили на початку, треба було вирішити питання "українських огірочків".

Знаючи звички наших американських панів — сусідок, можна припускати, що на другий день по відвідинках наша вчителька подзвонила до бодий десятка своїх приятелів і сказала їм приблизно так: "Учора я дуже приємно провела вечір! Ми з чоловіком були у наших українських приятелів і там..." Решту лишасмо важко уяві. Бо про гарну українську хату, де діти до вечері грають гостям українські пісні на фортеп'яні — чимало можна сказати. Про що хочете: чи про кераміку, чи про вишивки, чи про троху поважніші теми. І головне: що Україна — це таки не Росія. Це добре знати, навіть після повтореної 30 років помилки.

Чи не думаєте, що між нами існують теж дипломати без теки і без "дуже політичної" амбасад?

(Далі буде)

„Стан української справи Національної Революції 1917 року” — доповідь проф. Б. М. Мартоса

17 січня на науковому заході Комісії Академії для устаткування фактів і дат з українських визвольних змагань відбулась доповідь професора Бориса Мартоса про стан української справи напередодні революції 1917 року.

Доповідач, активний учасник українського визвольного руху від кінця минулого століття, скаржився на цей рух початку ХХ століття на тлі різних соціальних груп України, щедро ілюструючи доповідь своїми спогадами.

Про фінансові, промислові й торговельні кола доповідач сказав, що вони були чужі українській справі. То були росіяни, жиди, поляки, беларуси, німці, трохи русифікованих малоросів. Кілька українських родин становили виняток, як от Симиренки. Українські землевласники, нащадки козацької старшини, такі як Леонтовичі, Гамалії, Лизогуби, Милорадовичі, мали сантимиент до України і намагалися впорядкувати життя на Україні: підтримували земство, розвивали шкільництво, медичну службу. Але шкільництво вони запроваджували російське, земство було загально-російським характеру, інтерес до української культури обмежувався фольклором. Серед землевласників теж були винятки, найяскравіший — Чикаленко.

Проф. Мартос розповів про антиукраїнські виступи в Полтавському земстві землевласників Кочубея і Скоропадського (не гетьмана). В земствах діяв так званий „третій елемент” — агрономи та статистики, серед яких було багато українців, що свідомо вели українську роботу. Так Г. Ротмістров переконав земську управу побудувати будинок Полтавського земства в українському стилі. Б. Мартос викладав кооператорам українським мовою, а на зроблені йому зауваження відповів, що він викладає популярно селянською мовою.

Щораз більшого значення набувала на Україні кооперація. Сільська молодь з освітньо-двохкласової школи діючою була в розвитку. Майже в кожному селі було споживче товариство, майже в кожній волості — кредитове товариство. По селах народжувались українські хори, відбувались українські вистави.

Свідомі селяни й сільська інтелігенція були носіями потенційного українського патріотизму. Іскру українського сантимиенту плевав український театр, письменники, видання „Вік”, тасмні гуртки по середніх школах і університетах, нелегальні українські бібліотеки з легальними книжками (Б. Мартос сам заснував дві такі бібліотеки, а вчитель міг би за них втратити посаду).

Українських інтелігентів було дуже мало. У Полтаві їх було коло 30, стільки ж у Харкові, але там вони не були зорганізовані в громаду. Була українська громада в

Москві, Петербурзі, Закарпатті, на Амурі. Громади збирали гроші на українську пресу, влаштовували Шевченківські вечори, організували українські клуби. Діяли в Україні й активні вороги української справи, чимало з них українського походження. Василь і Віталій Шульгини були нащадками козацької старшини.

Доповідач ствердив, що на тлі байдужості, аполітичності, або ворожості соціальної верхівки, український визвольний рух базувався на масах — селянах, робітниках і міщанах. Організаторами були інтелігенти, що вижили з мас. Так, Симон Петлюра був сином полтавського міщанина походження з козаків.

Проф. Мартос заперечив твердження Д. Дорошенка, висловлене в його спогадах, про те, що село не чекало революції. Доповідач ствердив, що його контакти з першою революційною селом показували, що хоч село було неспівоме, але еволюційно-заване економічним станом, а пізніше невіддільним від селянства. Воно було розагитоване революційними, також російськими. Проф. Мартос заперечив закиди, що українці мають нахил до анархії. Він спостерігав, що на селі була пошана до виборних, до „закона”. Який український нарід був анархічним, то розвиток кооперації на селах був би неможливим.

В армії були ті ж селяни (з них частина свідомі) і ті ж українські фельдфебелі, сільські учителі, телеграфісти й кооператори. Хорунжі були близькі до солдат, походили з ними демократично. Ще до революції Симон Петлюра, працюючи в Мінську, розсилав директиви. На фронті й у заплілі обережно вели серед солдат освітлюючу роботу: пісні, історичні оповідання.

Доповідач коротко характеризував українські політичні партії, що існували перед революцією, але були малочисні: ТУП, або Українська радикальна партія, Українська соціал-демократична робітничая партія, Українська партія соціалістів-революціонерів, та найслабша Українська народна партія, що її очолював М. Міхновський. УСДРП мала свої організації по 20-30 людей в губерніях і деяких повітових містах, по селах були клітинки з 3-4 людей. Також були місцеві гуртки російських партій. Найбільше розкоління поміж українськими партіями було в земельному питанні: викуп чи конфіскація. Також були розбіжності: чи йти мирним шляхом, чи революцією. Але всі українська інтелігенція мала заповіт: „Кайдани порвати”.

Доповідач завершив словами про те, що Центральної Раді, яка мусіла будувати життя, довелося діяти в нелегальних умовах. Часто чуємо: „Ми втратили, ми втратили”, а забуваємо про досягнення історичної ваги.

Л. Дражевська

Постанови Об'єднання Українських Педагогів ЗДА

Головна Управа Об'єднання Українських Педагогів ЗДА внесла на нараді 5-го лютого в Шикаго такі рішення:

1.) В порозумінні з Об'єднанням Українських Педагогів Канади відбутися спільній нараді з метою створити Ініціативну Групу для скликання Світового З'їзду Українських Педагогів в рамках Світового Конгресу Вільних Українців.

2.) Зголосити своє рішення стати членом УКА; ОУП-ЗДА як аполітичне і станове товариство буде працювати на форумі УКА в тому напрямі, щоб різне шкільництво стало обов'язковою і важливою справою всього українського громадянства.

3.) Звернутися до Владик Українських Церков з проханням про співпрацю в національному вихованні молоді українського походження (нової і старої еміграції) в глибокому переконанні, що така співпраця є також в найкращому інтересі наших Церков для самозбереження.

4.) Тому, що без сильної матеріальної бази є неможливий розвиток українського шкільництва, яке забезпечує майбутність усіх українських установ і товариств в ЗДА, виділяючи в цьому ювілейного році 50-ліття Національної Революції ідею — створити „Виховно-Шкільний Фонд Молоді” як добровільну і загальногромадську данину української спільноти в ЗДА.

5.) Звернутися з проханням до наших асексuarційних братських союзів, щоб вони якнайшвидше ухвалили свої фонди щедру фінансову допомогу на пекучі і невідкладні потреби рідного шкільництва та з проханням про співпрацю в приєднанні дітей до шкіл українського походження і усвідомовленні батьків про потребу українського навчання.

6.) Заявити підтримку Шкільній Раді УКА та українському шкільництву при Українській Православній Церкві.

Ні і Українській Католицькій Церкві в ЗДА.

7.) Звернутися із пропозицією до Шкільної Ради УКА, щоб на найвищому курсі українознавства впровадити новий, суспільнознавчий предмет: „Сучасні українські проблеми” для кращого підготування молоді до участі в українському громадянському житті.

8.) Поручити всім відділам ОУП („Учительським Громадам”) — створити у їхніх Управах „Реферат допомоги українській родині в національному вихованні дітей” та через різні громадські організації знаходити дорогу до тих батьків, що відстають у виконанні свого обов'язку.

9.) Поручити своїм відділам — призначити референтів студентської молоді; його завданням буде підтримувати постійний контакт із українськими студентами.

10.) Доручити Управам відділів — перевести раз в році, на вільному просторі „День Української Школи” як загальношкільну імпрезу.

Головна Управа Об'єднання Українських Педагогів ЗДА запрошує все українське учителство включитися до спільної скоординованої праці, щоб станове учительська центральна могла успішно виконати важкі і відповідальні завдання. Відносини учительства залежать від багатьох факторів, але авторитет українського учителства в американській українській громаді.

З надходженнями Святого, Головна Управа Об'єднання Українських Педагогів в ЗДА бажає радісних Свят Світлого Христового Воскресіння — Ієрархії Українських Церков, духовному та світському учителству, проводам рідного шкільництва, українським установам і організаціям та всьому українському громадянству у вільному світі.

Шикаго, 18 лютого, 1967 р.

Микола Губчак (секретар Управи)

„ТРУМБЕТА”

ДО УВАГИ ВЕРХОВИНЦІМ З БОЙКІВЩИНИ

Трумбета дуже схожа на гудульську трембіту своєю будовою, голосом та пристосованням до життя у гірських околицях Карпат.

Трумбета була на Західній Бойківщині, а опис її подається із села Мшанець, саросамбірського повіту.

Давніми часами, коли лісів було багато, а у них лисів дикого звіря, як вовки і ведмеді, — то для вівчарів і волярів [ті, що випасали воли] була велика загроза нападу. Щоб звірів відстрашувати від кошаки, вівчари палили великі вогні і трумбети, і в цей спосіб забезпечувалися від несподіваного нападу.

Оповідать старі люди таку пригоду вівчарів:

„...Вночі прийшли злодії, зв'язали вівчарів і хотіли забрати вівчарів. А він вивісив у них дозволу, що раз затрумбетав. Вони згодилися, а він так трумбетав:

Татуно, мамуно! Вер скоріть та й гуно, Во злодзед рудечки зв'язали, Стадейко зняли.

Вдома, на селі, родичі почули голос трумбети і негайно побігли до кошаки, а злодії повтікали...”

Були також славні трумбетарі, як напри. Лемаків Федько, що залюбки ходив із трумбетою. Як настане великий піст, вийде на горбок коло хиж та й трумбече, а хлопці побігають та й слухають. Весною, як жінки вийдуть у поле, а почують голос трумбети: „то так си мас, як би учула голос зозулі” — вірять, що будуть довго жити.

Трумбета була поширена у цілій старосамбірщині. Згадується рівнож про рід трембіти і на Лемківщині та цілій Бойківщині, а головною у скільщині.

Трумбету можна було купити у Лаврові в час відпущу О.О. Василья, як також у сільських майстрів, зокрема у Вільчі та Грозьовій. У початках ХХ століття, крім

дерев'яних трумбет, були вже „модерні”, бляшані.

Опис трумбети та її виріб подає О. Мих. Зубрицький, парох Мшанця, ровесник і приятель Ів. Франка, член НТШ та знавий етнограф.

Трумбета була довга на 3 метри, зроблена з липового рівного і гладкого конара, або з оземка смереки чи ялиці. Дерево кололи на дві половини, з якого „різком” вирізували середину, описали складали разом, об'язували ялівцевими або смеровими корінцями та наклали дошки кору з черешні, щоб голос не виходив цілинами. Часом заливали цілини розтопленою смолою.

У вузкій частині вправляли „піщик” з рога або деревця, щоб можна було трумбетати, а кінець, званий „коновця”, був ширший на кілька сантиметрів, щоб голос краще відбивався.

Нехай голос стародовної, призабуті трумбети заголосить і тепер верхівницям Західної Бойківщини пригадає: зберігайте надбання народної творчості і мистецтва минулих бойківських поколінь!

Із радістю трумбета повідомляє про підготовку „Бойківського Вечора” у Філадельфії, про „З'їзди Бойків” у Гамільтоні та про іншу працю виходить із Бойківщини.

Голос трумбети заклинає також до продовження праці „Бойківського Музею” і „Літопису Бойківщини” та виконання заловиту Великою Сина Бойківщини Івана Франка, який писав на початку ХХ століття: „Бойківщина не знайшла належної уваги наших вчених і етнографів”.

Ол. Бережницький, б. мешканець Мшанця

Пам'яті Віктора Доманицького

П'ять літ тому несподівано дійшов відомий і популярний науковець, публіцист і громадський діяч Віктор Доманицький. Відійшов вже не молодим, з підірваним здоров'ям, але завжди ще повний громадських зацікавлень, активний в ширших планувальних та зокрема особливо відданий своїй публіцистичній діяльності. Один з тих цінних діячів з ери визвольної доби, які поволі висихають. Але водночас згадувані завжди з пошаною, незабуті й незастиглі в своїй полумінній вірі та подвудній конструктивній динаміці.

Віктор Доманицький уродженець Звенигородщини, землі, яка лежить у серці України, яка видала кадри визначних громадських діячів і фахівців, та мала честь бути колись кошиком Шевченка. Він син заслуженої священної сім'ї, яка в найтужі століття відстояла свою народну стійку та всіх останніх синів своїх віддала громадській справі. Роки молодості його припали на добу українського відродження, яке дало йому можливість віддати визначну фахову службу Батьківщині. Пізніше, йому довелося перебувати в декількох чужих країнах, що він зумів використати як нагоду пізнати нові методи розв'язки фахових проблем рідної землі.

Два десятиліття еміграції по першій світовій війні, він прожив в Чехословаччині. Землі чужі, але не ворожі, навіть у великій мірі сприятливі нашій еміграції. Туди теж в дану добу приналежав найдавніший висунений шматок рідної землі — Закарпаття, яке водночас іспіслялось під впливом наших емігрантів, та в той сам час скріпляла і їхню стужене за відоною землею серце.

В самій Чехії був основний осередок української еміграції, та що найважливіше — центр українського високошкільництва й найбільш активний пункт духовної та політичної діяльності нашого суспільства. Це питання було туди весь молодий актив з різних закутків української землі.

Віктор Доманицький був викладачем на двох високих школах: техніці — званий Українська Господарська Академія, та Українському Вільному Університеті. Цілковитим відданням своєюм званням, він причинився до розбудови декількох кафедр, мав визначний педагогічний талант, але найбільше його заслугою був надзвичайно корисний вплив на розвиток та громадське формування світоглядів своїх студентів. Військові обов'язки ускладнили багаторічну систематичне опанування середньої освіти, але його вплив та допомога уможливили багатьом з них перемогу труднощів та стати цінними фахівцями. Цього завдання він присвятив безмежну кількість свого часу й уваги, але зв'язок його з учнями був особливо тисний і не врівнявся протягом довгих літ, а деякі залишилися йому відданими до кінця.

Віктор Доманицький був талановитим і відомим публіцистом, статтями якого користувалися і чужинські професійні видання, а незчисленну кількість його писань друкувала українська фахова преса на різних теренах, особливо в Галичині.

Та все таки кульмінаційним пунктом його активності можна вважати добу відродження українських видань, що вимагало непохитної віри й завзяття, а Віктор Доманицький якраз належав до групи відданої тім справі ентузіастів. В той час його обрано ректором української техніки, якої назву з правних причин змінено на Українська Технічно-Господарська Академія. До її відновлення, реорганізації та розбудови й видавничої діяльності він особливо багато зробив.

Він водночас викладав на Українському Вільному Університеті та в Православній Богословській Академії, а також брав активну участь в організованні середнього та різного типу професійного шкільництва.

Однак це була доба неясна й непередбачливо змінлива по кількох роках почався масовий виїзд української еміграції до різних країн, що спричинило доцільність припинення дальшої активності українського високошкільництва. В надії й бажанні прийдешнього співпрацю український громаді в нових теренах, Віктор Доманицький переїхав до ЗДА. Декілька перших літ він заробляв фізичною працею, що спричинилося до важкого заедужання його серця. Та все таки навіть і ці умови не припинили його громадської активності. Він віддав ряд поїздок з рефератами по всіх більших осередках української спільноти як в ЗДА так і в Канаді, брав участь в декількох громадських акціях, був ініціатором деяких проєктів, зокрема ювілейного вшанування гетьмана Івана Мазепи. Під кінець він присвятив багато часу писанню не професійних, а громадсько актуальних творів. Гурт прихильників допоміг у виданні трьох його книжок, і він взявся до приготування нових матеріалів.

Його здоров'я послабло, що тільки захопило його до завзятішої праці пером, з бажанням виконати по змозі все, що вважав своїм обов'язком. Так і помер він в час писання, нагло й несподівано, тихо та самотньо, як і провадив своє життя. Місцева громада тепло й з пошаною вшанувала його похорон. Тіло його переслано на українське схороніще в Бавдні Бруку біля Нью Йорку, гурт відданих йому студентів і громадян склали на будову його пам'ятника, над виконанням якого саме працюють два визначні українські мистці. Останнє, що можна віддати завжди ще дорогій громаді людини, яка жертвувала віддала її проблемам свій труд і все своє життя.

Ще в лютому місяці минулого року, коли почався шкільний рік, у Ньюпортській Рідній Школі ім. Т. Шевченка та в Школі Українознавства, проголошено конкурс на читання українських книжок. Наприкінці минулого шкільного року, в грудні підраховано наслідки конкурсу, що дало такі показники: всього протягом року учні Рідної школи та студенти Школи Українознавства прочитали 140 книжок, що разом мають 7927 сторінок. З кожної класи в число нагороджених потрапили один учень чи студент, що найбільше прочитав. Отже перші місця й нагороди одержали такі читачі:

Перше місце по школі і перше в Школі Українознавства здобув студент 1-го курсу Юрко Бурко, що протягом року прочитав 17 книжок та журналів, що мають 2114 сторінок.

Друге місце в школі і перше в шостій класі здобула учениця Віра Лотин, прочитавши 8 книжок (1222 стор.)

Третє місце в школі і перше в 3-ій класі здобула Га-

ліна Сташко, що прочитала 25 книжок (765 стор.).

Четверте місце в школі і перше в 5-ій класі здобула Люба Чачуль, прочитавши 11 книжок (666 стор.).

П'яте місце в школі і перше в 4-ій класі здобув Вол. Сендєцький, що прочитав 7 книжок (296 стор.).

Шосте місце в школі і перше в 2-ій класі здобула Аре-та Підгородецька, що прочитала за рік 13 кн. (181 стор.).

Всі шість нагороджених прочитали разом 81 книжки, що мають 5242 стор.

Серед книжок, якими нагороджено читачів, бачимо твори Івана Франка, „Денник Ромца” І. Савицької, „Золота гора” Н. Забіли, „Байки” Глібова, Казки І. Багряного, „Пригоди Гюмюка” Р. Завадовича, „Вітер з України” Л. Храпливої. Всі, що здобули нагороди, після літньої перерви мусять у перший день навчання розповісти своїм учителям зміст книжок, якими їх нагороджено. Такі конкурси на читання книжок в ньюпортській школі проводено вже втрьох разів, шкільна книгозбірня сьогодні має понад 250 книжок.

Н. Ч.

Проф. І. Гвозда надзвичайним професором

Обурн, Н. П. (В. М.) — Як повідомляє обурнська газета „The Citizen-Advertiser” з 24-го лютого, професор Іван Гвозда з підписаний, 21 лютого з асистента професора до надзвичайного професора.

Названа газета дослівно пише, що проф. І. Гвозда студіював право в українському Вільному Університеті в Мюнхені, а відтак здобув бакалавра і магістра з політичних наук в Сиракузькому університеті. Викладав в стейтських коледжах Оніянта, Н. П. і Кортленд, Н. П. В 1963 році проф. І. Гвозда став на працю в Обурнському Колегіумі коледжі.

Проф. І. Гвозда в минулому навчальному році здобув призначення від цілого факультету й студентів згаданого коледжу, як найкращий в цьому коледжі професор.

Професор І. Гвозда тепер є головою „Куррікулум Комітету” і членом „Авдіо-Віснел Комітету”. — Він також є членом „Американ Політичел Сасис Ассосіейшен”, „Американ Гісторічел Ассіейшен”, „Нью Йорк Стейт Гісторічел Ассосіейшен”, „Юкрейніан Профессор оф Амерікан Ассосіейшен” і Н. П. С. А. Дж. С.

Бронкс, Н. Й.

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ 82-ГО ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНО-АМЕРИКИ

Річні загальні збори 82-го Відділу Союзу Україно-Америки відбулися 5-го лютого. Збори відкрива голова п-ні Докія Лиско, яка провела молитву, прийняла делегату Окружної Ради СУА п-ні Ольгу Соневицьку та присутніх і подала порядок нарад. Зборами проводила п-ні Ольга Соневицька, секретарювала п-ні Анна Ста-сів. У склад Номінаційної Комісії увійшли пані: Клявдія Чорнодольська — голова, Олена Лиско, Іванна Клим, Анна Політило і В. Гошовська — члени.

Голова Відділу п-ні Д. Лиско дала загальні підсумки й характеристику проведеної праці за звітний період та накреслила напрямні діяльності на майбутнє.

За звітним організаційної референтки п-ні Олені Лиско Відділ об'єднував 43 членки. За звітний час відбулося сім засідань управи та шість ширших сходів.

Культурно-овітня референтка п-ні Мирослава Савчак поінформувала, що крім обов'язкової діяльності справ на ширших сходах наголошено доповіді й деклямаціями пам'яті жінок-жертв 1941 р. й влаштовано новорічну „свічку” з доповіддю. Відбулися дві більші імпрези, а саме в червні м. р. вечір у поклоні І. Франкові і в листопаді зустріч з письменницями — Лесею Храпливою й Іриною Шуварською — Шумилівич.

У рамках діяльності виховної референтури під керівництвом п-ні Ірени Іванчишин організовано дитячий хор, а в травні відзначено багаторіччю програмою День Матері. В жовтні влаштовано дискусійний вечір на виховні теми для членок і гостей. Матеріал до дискусії подали п-ні Леся Храплива й Ірина Іванчишин.

За реферат Суспільної опіки звітувала п-ні Софія Раківська. Вона відвідувала хворих, вислала дарунки українським воїнам у В'єтнамі з нагоди Різдва й Воскресіння Христового, а також грошові допомоги й пакети для потребуючих окремих осіб, студентів і товариств у Польщі, Німеччині й Бразилії.

Імпровізований реферат під проводом п-ні Олені Гентиш розгортав свою діяльність у співпраці з культурно-освітніми та виховними рефератами. Самостійно був влаштований А н д р і й ський вечір для членок і гостей.

Пресова референтка п-ні п-ні Наталія Клеор інформувала жіночий журнал „Наше Життя” й українську пресу про життя й діяльність Відділу.

Для підсилення фінансів Відділу господарські референтки при допомозі загалу членкині влаштували продаж печива в грудні м. р.

Після звітів на внесення Контрольної Комісії присутні схвалили абсолютною членом уступаючої управи. Нову управу вибрало в складі п-ні: Докія Лиско — голова, Олена Гентиш — заступниця голови, Оксана Мисків — секретарка, Ірина Загалка — касирка, Марія Ярославич — заступниця касирки, Іванна Клим — організаційна референтка, Софія Раківська — культурно-освітня референтка, Ірина Іванчишин і Лідія Вовчук — виховні референтки, Леся Кіршак, Олена Лиско і Анна Стасів — імпрезові референтки, Марія Васків і Мирослава Савчак — суспільна опіка, Марія Барагура — пресова референтка, Софія Данилович, Ярослав Лисович, Ольга Гріна, Стефана Чорнодольська і Юлія Криса — господарські референтки. У склад Контрольної Комісії увійшли пані: Надія Попель — голова, Наталія Клеор і Тая Семчишин — члени.

Після офіційної частини зборів решту вечора зібрані провели на товариській гу-тірці при чаю й перекусці, приготуванні г о сподарськихми референтами.

Марія Баратура пресова референтка

Нью Йорк, Н. Й. ВІДЗНАЧЕННЯ РОКОВИН ЗАКАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

(РСГ) Нью Йорк, дня 15-го березня 1967-го року. Сніговія з дощем не дозволила багатьом „привітати в цей день до Українського Інституту Америки, щоб відзначити роковини відновлення самостійності Закарпатської України. 15-го березня ц. р. минуло 23 роки, як бувший прем'єр Карпатської України, на чолі з президентом сл. п. монсьйором д-ром Августиним Волошином створили незалежний уряд Срібної Землі, та засиділи перед цілим світом, що український нарід прагне свободи на свій рідний землі. З цієї нагоди наспіло рідч привітань, від його колішніх співробітників прем'єра Ревая, творців великого діла, і від інших осіб.

Згадуючи день 15-го березня 1939-го року в Хусті, столиці Закарпатської України, та про нарід, який рвався до відбудови відновленої

самостійної України, привітні відзначували річницю пропавшого діла.

Події, що їх завершено на Закарпатській Україні 15-го березня 1939 року є доказом, що немає на світі такої сили, яка могла б знищити стремління народу до власного самостійного життя, бо навіть найменша частина України — Закарпатська Україна, якій давніше оголошено присуд, що заникне в малярському чи чеському морі, засвідчила перед цілим світом, що зрліла до самостійного державного життя, до власного правопорядку, на свій прадідівський землі.

Навіть систематичне большевицьке нищення всього того, що мало, чи має українську закраску, не змусило український нарід піддатися в затятий боротьбі проти московського окупанта. Український нарід переможе і цього свого ворога.

В Шикаго відбудеться концерт на пошану Верховного Архиспископа

21-го травня українське Шикаго відзначить 75-річчя Блаженнішого Верховного Архиспископа Кардинала Кир Йосифа Сліпого та 50-річчя його священства. Цю дату ушанувати Ювілейний Комітет 27-го лютого, на якому одночасно прийнято програму концерту та план збіркової акції на цілі Українського Католицького Університету в Римі.

Ювілейний Комітет очолює д-р Петро Харук, заступники — д-р Ярослав Данилишин та Іван Гавалюк, секретар — Ольга Козак і скарбник — Мирон Наваринський. Головами окремих комісій призначено: Юліан Позняк (програма), д-р Павло Турула і Катерина Іванів (видавничо-пропагандна) та Володимир Савків (адміністративно-організаційна). На дорадницьку комітету запрошено д-ра Василя Маркуса.

Усі українські католицькі парохії Шикаго включилися вислати своїх представників до комітету. Діловий комітет нараховує тепер понад 25 осіб, що представляють парохії: катедрали св. Миколая, Непорочного Зачаття, Різдва Богородиці, св. Василія, св. Михайла і св. Йосифа.

Кир Ярослав Габро, списком Свято-Миколайського спархії, схвалив ініціативу та прийняв патронат над комітетом і збірковою акцією.

Святковий концерт, показ різних місцевих ансамблів

Концерт 21-го травня буде винятковим показом досягнень найкращих місцевих одиниць при наших парохіях. Участь візьмуть хорів, дитячі і танцювальні ансамблі з різних парохій. Також свіські місцеві групи заповніть свою участь: хор „Сурма“ та ансамбль бандуристів під керівництвом Григорія Китаєвського. Виступлять солісти та діти школи св. Миколая і шкільні українознавства. У двох промовах українською і англійською мовами будуть представлені сильні Ювілейна та його головне діло, — Український Католицький Університет.

Увесь концерт буде зарекований на стрічку та зберігається в архівах університету та спархії св. Миколая. Концерт відбудеться у великій аудиторії Лейн Технік Гайкула. Організатори сподіваються, що зала на дві тисячі чотириста місць буде виповнена.

Ціль збірки: 25,000 доларів

Одночасно з підготовкою концерту розпочато збірку кампанію для Університету в Римі, ціллю якої є призначити 25 тисяч доларів як Ювілейний дар Любові Його Блаженству Кир Йосифові від українців Шикаго.

Комітет розіслав індивідуально всім парафіянам українських католицьких парохій та окремих організацій листа-звернення з проханням жертвувати на цілі Університету в міру спроможностей. Відповідно до висоти пожертви, жертводавці будуть зараховані до однієї з таких категорій: фундатори (понад 1,000 дол.), меценати (понад 500 дол.), спонсори (понад 100 дол.), добродії (понад 25 дол.) і прихильники (понад 5 дол.). Відповідні посвідки — грамоти будуть виставлені усім жертводавцям від Комітету.

Пропам'ятна книга для майбутніх поколінь

Ювілейний комітет готує до друку ювілейну пропам'ятну книгу, яка міститиме матеріали про Ювілейна, Верховного Архиспископа Кир Йосифа та про Український Католицький Університет. Книга буде багато ілюстрована. Важливою частиною книги буде список усіх жертводавців за парохіями відповідно до категорій. Цю люксово видану книгу одержать усі жертводавці і вона буде передана до бібліотеки і архіву в Римі та різним установам і бібліотекам у всьому світі. Пропам'ятна книга стане тривалим пам'ятником прив'язаності і любові, з якою віднеслися до Блаженнішого Верховного

го Архиспископа Кардинала Йосифа Сліпого українців Шикаго у цей ювілейний 1967-й рік.

Подія року

Ювілейний концерт має бути подією року українців Шикаго. Ряд організацій вже погодилися не влаштувати того дня ніяких імпрес. Можна очікувати, що решта організацій візьмуть також до уваги важливість запланованої акції та з свого боку будуть тісно співпрацювати з Комітетом, щоб усе діяти акції і проханням заохочувати до успішних.

ВІДОЗВА-ЗВЕРНЕННЯ

до українців м. Шикаго й околиці від Ювілейного Комітету на пошану Верховного Архиспископа Кир Йосифа Сліпого

Дорогі Земляки! 17-го лютого цього року сповнилося 75 років життя нашому Верховному Архиспископові Кардиналові Йосифові Сліпому. Цього року також минає 50 років його священства. Це справді великий ювілей і українська громада у всьому світі відзначає їх надзвичайно врочисто.

Скільки були та ще будуть відправлені від імені Богослужби та молебні в наміренні Ювілейна, готуються чи вже і проведено ювілейні концерти і доповіді. Сотні і тисячі листів та телеграм поплинули і ще поплинуть до Риму індивідуально від окремих осіб та від організацій, сповнені гарячих побажань здоров'я і багатьох літ життя Ювілейтові.

Українська громада відзначає також практично цей ювілей, підносячи Верховному Архиспископові дар любові на цілі Українського Католицького Університету ім. Папи Климента в Римі. Це ж бо справді найважливіше діло нашого Верховного Архиспископа, від коли він знайшовся на волі. Це він знайшовся на засланні його і нашої крива, яка стає дійсністю. Університет — це твердиня нашої церковної і національної науки, вогнище, яке гріє тисячі нас і нащадків наших у розсіянні сущих, і звідки проминає віри і знання пробуються і в сьогоднішню повену України. Український Католицький Університет заслуговує на Вашу повну увагу і щедру підтримку.

В Шикаго утворився при співпраці всіх українських католицьких парохій Ювілейний Комітет, який планує відбутися 21-го травня великий ювілейний концерт. Комітет збирає фонди на Український Католицький Університет в Римі.

Можливо вже жертвували на цю ціль. Це похвально і свідчить про Вашу любов та співпрацю починаючи з Верховного Архиспископа. Але тепер збудується ще раз і, може, на більшу пожертву, бо це ж Ювілейний Дар Любові.

Комітет з нагоди концерту видустить пропам'ятну книгу, в якій, крім матеріалів про Ювілейна і Український Католицький Університет у Римі будуть поміщені списки всіх жертводавців які з цієї нагоди складуть відповідний даток.

Нехай не забракне Вашого імені чи назви Вашої організації.

За Ювілейний Комітет на пошану Верховного Архиспископа Кир Йосифа Сліпого в Шикаго:

д-р Петро Харук — голова
д-р Ярослав Данилишин — секретар
Іван Гавалюк — мистоголов
Ольга Козак — секретар
Мирон Наваринський — скарбник

Адреса: Cardinal Slipy Jubilee Committee
5 000 N. Cumberland Ave
Chicago, Ill. 60656

В АМЕРИЦІ І У СВІТІ

НЕЗАБАРОМ АМЕРИКАНСЬКІ ВОЙКИ у В'єтнамі дістануть наплечники з радіомайними апаратами, за допомогою яких можна буде сигналізувати і сателітів встановлювати їхні позиції. Ці радіомайнні апарати продукують американська флотія разом із науковцями університету ім. Джона Гопкінса. Ці апарати мають масово продукувати і висилати на фронт у В'єтнамі. Наплечник із цим апаратом важить 50 фунтів. Сателітна система американської флотії вже від кількох років керує бойовими кораблями та підводними човнами із ракетами. Поларіс за допомогою подібних апаратів. Тепер перше ці апарати мають застосувати до вилучення піхоти. Ці апарати щодо величини подібні до валізи на одну одежу. Вони зможе встановити свою позицію з докладністю кількох кроків.

У ВІЛЬНІЙ ДЕМОКРАТИЧНІЙ ПАРТІЇ У ЗАХІДНІЙ НІМЕЦЬКІЙ ПРИБЛИЗНО РОЗКОЛ у наслідку розбіжностей думок щодо Східної Німеччини. Деякі видатні члени цієї партії, яка була членом попередньої урядової коаліції за уряду Людвига Ергарда, оприлюднили статті з рекомендацією — визнати комуністичний східно-німецький уряд за „дегальний“. Голова партії Еріх Менде виступив рішуче проти такої ідеї.

ПІВДЕННО-В'ЄТНАМСЬКИЙ ПРЕМ'ЄР НГУЄН КАО КІ заявив на конференції у Гуамі, що його уряд виготовить докладний план амністії для комуністичних партизанів-втікачів і що ті втікачі матимуть право брати участь у найбільших виборах до місцевих самоуправних установ. Повстанські старшини, які зголосяться, можуть вступити до державної армії.

вати з Комітетом, щоб усе діяти акції і проханням заохочувати до успішних.

Не лише українська преса і радіопрограми будуть заангажовані до популяризації цієї події, але також англійська преса, радіо і телебачення. Напередодні концерту має відбутися пресова конференція для української, англійської та єврейської преси. Особа Верховного Архиспископа та Український Католицький Університет в Римі будуть в осередку усієї популяризаційної праці на протязі найближчих трьох місяців.

Всіх членів Т-ва нараховується 153 особи. Засідання управи було 13. Управу докладали якнайбільше зусиль, щоб практично допомогти Рідній Школі морально і матеріально.

Для цього, крім усної пропаганди про мету і ціль цього Т-ва, постійного контактування з місцевими парафіями та іншими громадськими організаціями — відбулася вдала імпреза, весь дохід з якої пішов на Рідну Школу. Для координації праці і для більшого ефекту взагалі — управа Т-ва через своїх представників тримала тісний зв'язок з дирекцією школи, і з Батьківським Комітетом.

В дискусіях виступали: директор проф. Іван Холодний, представник Батьківського К-ту п. Мартин Лешук. Після прочитання протоколу з попередніх зборів. Збори вислухали звіт голови Управи п. Степана Федина, який референтів: п. С. Бушака, п. Люби Філіка, п. Ольги Білінської, п. Марії Раточко, п. Марії Адамович та п. Василя Зуса.

Всіх членів Т-ва нараховується 153 особи. Засідання управи було 13. Управу докладали якнайбільше зусиль, щоб практично допомогти Рідній Школі морально і матеріально.

Для цього, крім усної пропаганди про мету і ціль цього Т-ва, постійного контактування з місцевими парафіями та іншими громадськими організаціями — відбулася вдала імпреза, весь дохід з якої пішов на Рідну Школу. Для координації праці і для більшого ефекту взагалі — управа Т-ва через своїх представників тримала тісний зв'язок з дирекцією школи, і з Батьківським Комітетом.

В дискусіях виступали: директор проф. Іван Холодний, представник Батьківського К-ту п. Мартин Лешук та інші, які одностайно вважали працю голови управи та всіх референтів — задовільною, та висловлено їм всім щире подяку. Поручення питання про затримку акції членів Т-ва для загального добра.

Голова Контрольної комісії п. Петро Лютій стверджує правдивість фінансового звіту, правильність і акуратність ведення книжок та подає внесок створити дорадчий комітет для пожевлення і полегшення праці Т-ва. Він же подякував усім членам управи за працю і висловлює пропозицію про утворення абсолюторії уступаючи управі. Приступлено до виборів нової управи. Пан Степан Федина, не заважаючи на делікатність причин відмовився бути головою Товариства.

Вибрані наступні особи: п. Леонід Дмитрович — голова, інж. Степан Федина — перший заст., інж. Григорій Шпигула — другий заст., пані Люба Філіка — секретар, п. Василь Зус — фінансовий референт, пані Марія Адамович — скарбник, п. Сергій Бушак — імпресовий референт, пані Марія Раточко — господарський референт та автор цих рядків — інформаційний референт. Крім того до управи ввійшли: пані Лідія Бушак та пані Ольга Білінська. До Контрольної комісії увійшли: проф. Іван Холодний, п. Петро Лютій та інж. Ігор Суховерський. До Товариського суду обрані: пані Галина Дмитрівна, п. Микола Білокопський та п. Анатолій Колдун.

Всі присутні вітали новобраних та щиро бажали їм найкращих успіхів в праці для добра Т-ва. Рідної Школи та всього українського громадянства.

Слід відмітити на цьому місці особливу жертвенну і самовіддану працю при реорганізації і поширенні української школи в Клівленді була настоятелі (нині покійний) о. Бернка з дружиною, п. Олександра Клепач, К. Доброноса, Л. Дмитрівича, О. Валюха та покійних учнівців п. О. Колесніченка і Наталії Тарасюк.

Головними ініціаторами і організаторами Т-ва являються: п. Сергій Бушак, Степан Федина, Леонід Дмитрівич та проф. Іван Холодний. Треба сказати, що до Т-ва Прихильників Рідної Школи належать не тільки

Клівленд, Огайо

ТОВАРИСТВО ПРИХИЛЬНИКІВ РІДНОЇ ШКОЛИ

Офіційна назва цього Товариства — освітнє товариство прихильників Рідної Школи ім. Т. Шевченка у українських православних парафіях в Клівленді, Огайо.

Річні Збори Т-ва відбулися 5-го лютого в приміщенні української шадниці „Парма Сейвінгс Компані“.

На голову Зборів обрано інж. Ігоря Суховерського, на заст. — проф. Василя Клопа, секретаря — п. Сергія Бушака. До президії ввійшли: директор проф. Іван Холодний, голова парафіяльного уряду св. Троїцької парафії п. Микола Білокопський та представник Батьківського К-ту п. Мартин Лешук.

Після прочитання протоколу з попередніх зборів. Збори вислухали звіт голови Управи п. Степана Федина, який референтів: п. С. Бушака, п. Люби Філіка, п. Ольги Білінської, п. Марії Раточко, п. Марії Адамович та п. Василя Зуса.

Всіх членів Т-ва нараховується 153 особи. Засідання управи було 13. Управу докладали якнайбільше зусиль, щоб практично допомогти Рідній Школі морально і матеріально.

Для цього, крім усної пропаганди про мету і ціль цього Т-ва, постійного контактування з місцевими парафіями та іншими громадськими організаціями — відбулася вдала імпреза, весь дохід з якої пішов на Рідну Школу. Для координації праці і для більшого ефекту взагалі — управа Т-ва через своїх представників тримала тісний зв'язок з дирекцією школи, і з Батьківським Комітетом.

В дискусіях виступали: директор проф. Іван Холодний, представник Батьківського К-ту п. Мартин Лешук та інші, які одностайно вважали працю голови управи та всіх референтів — задовільною, та висловлено їм всім щире подяку. Поручення питання про затримку акції членів Т-ва для загального добра.

Голова Контрольної комісії п. Петро Лютій стверджує правдивість фінансового звіту, правильність і акуратність ведення книжок та подає внесок створити дорадчий комітет для пожевлення і полегшення праці Т-ва. Він же подякував усім членам управи за працю і висловлює пропозицію про утворення абсолюторії уступаючи управі. Приступлено до виборів нової управи. Пан Степан Федина, не заважаючи на делікатність причин відмовився бути головою Товариства.

Вибрані наступні особи: п. Леонід Дмитрович — голова, інж. Степан Федина — перший заст., інж. Григорій Шпигула — другий заст., пані Люба Філіка — секретар, п. Василь Зус — фінансовий референт, пані Марія Адамович — скарбник, п. Сергій Бушак — імпресовий референт, пані Марія Раточко — господарський референт та автор цих рядків — інформаційний референт. Крім того до управи ввійшли: пані Лідія Бушак та пані Ольга Білінська. До Контрольної комісії увійшли: проф. Іван Холодний, п. Петро Лютій та інж. Ігор Суховерський. До Товариського суду обрані: пані Галина Дмитрівна, п. Микола Білокопський та п. Анатолій Колдун.

Всі присутні вітали новобраних та щиро бажали їм найкращих успіхів в праці для добра Т-ва. Рідної Школи та всього українського громадянства.

Слід відмітити на цьому місці особливу жертвенну і самовіддану працю при реорганізації і поширенні української школи в Клівленді була настоятелі (нині покійний) о. Бернка з дружиною, п. Олександра Клепач, К. Доброноса, Л. Дмитрівича, О. Валюха та покійних учнівців п. О. Колесніченка і Наталії Тарасюк.

Головними ініціаторами і організаторами Т-ва являються: п. Сергій Бушак, Степан Федина, Леонід Дмитрівич та проф. Іван Холодний. Треба сказати, що до Т-ва Прихильників Рідної Школи належать не тільки

люди, що мають дітей шкільного віку. До цього Т-ва належить чимало людей, які мають цілком дорослих дітей, або і взагалі їх не мають, але які справу Рідної Школи і виховання дітей чи молоді в національному дусі — розуміють правильно і ставлять інтереси загальнонаціональні вище своїх власних. Такі люди справді заслуговують на похвалу і признання.

Не вагаючись на величезну територію нашого міста і околиць, на розкиданий осідок наших людей та інші чисто специфічні обставини — будемо надіятись, що Т-во Прихильників Рідної Школи ім. Тараса Шевченка в Клівленді успішно справляється з своїм завданням на користь наших дітей і нашого народу.

О. Капустинський
прес. референт

Твін Сіті, Місс.

ВІДЗНАЧЕННЯ РОКОВИН ШЕВЧЕНКА

Цього року українська громада Твін Сіті відзначала роковини народження і смерті Великого Кобзаря — надхненника боротьби за волю, за рідну землю, за мову нашу діамантову. Залю Українською — американського дому була виповнена шестеро. Були там представники всіх громад і утворували. Були старі, були і діти. Неділя 12 березня 1967 року була Днем Тараса Шевченка. У всіх церквах відбулася заупокійна Служба Божа.

Голова місцевого Відділу УККА д-р М. Козак, відкриваючи Академію, підкреслює про необхідність спільно вирішувати всі справи громади, бо лише так ми чесно зможемо дивитися один одному в вічі.

Інж. Олександр Филипович в доповіді під заг. „Тарас Шевченко на тлі своєї доби“ розгорнув цілий ряд прикладів українського життя — побуту в часи Шевченка, деonstrуєчи уривками з його творів. Ірина Михайлівна (СУМ) зі зрозумінням переклала вірш В. Самійленка „Українська мова“, а молодша співачка Оксана Мірза виконала фрагмент з опери „Катерина“, муз. Аркаса під аккомпанімент п. Ольги Левницької. П. постать убого одягненого селянського дівчини з немовлятком на руках, з голосом, як дзвіночок, викликав слухачів з очей слухачів.

Цього року на Академії ми чули два корні наших підсудочників. Першим виступав жук української православної школи в Мінеаполісі під диригентурою п. Анатолія Губського. В склад хору входили і діти з дитячого садочка.

Портрет Т. Шевченка був роботи проф. Михайла Михайлича. Одна заувага до останньої точки програми: краще було б, щоб „Заповіт“ співала ціла зала, бо це стара традиція нашої громади. В основному академія пройшла на відповідному рівні, з головне, що участь в ній приймали молодші і наймоді члени нашої громади.

Валентина Сроменко

Нью Йорк, Н. Й.

НОВАЦЬКА КОСТЮМОВА ЗАБАВА

Казка в житті дитини грає неабияку роль. Вона розбуджує диточу уяву, відплив любові до правди і добра, захоплює своєю незвичайністю, виховує і навчає.

Пластива Станція Нью Йорку, співпрацюючи з Пластиратом, в аштову кожного року для наших найменших костюмову забаву. Розпочинається ця забавка завжди новою і цікавою казкою, а участь в ній бере все пластове новачтво.

5 березня велика зала школи св. Юра виповнилася по береги диточим гамором. Нерепетлива дитвора втихася тільки тоді, як станичний пл. сен. П. Дорожницький вітас численних присутніх, дякую п-ні Д. Гензі за підтримку танків і передає голосник пл. сен. С. Гойдін. Маленькі слухачі в захопленні ловили кожне слово улюбленої сестрички Стахи, яка веде їх стежиною уяви в зачарований світ казки. Під звуки народних мелодій оживав лісове царство. Рослини, комахи і звіркіткі ворухались, літають, машаються в ритмі рідного танку.

Маленький дівчинці, що шукає в лісі загубленого братчика, появляється рідкісний квіт папороті. Він чародійною силою розбуджує лісових мешканців, які спішають на допомогу Ганусі. Гнуща під подумом вітру папороті, шелестять сунічки, весело тріпочуть крильцями метелики. Спішають з порадкою гномики, паячки, ведмеді. Помагають мавки, лісовики. За добре Ганусинське сердиве виконане лодбів і милосердя, страхополох показує дівчинці до

рогу до Бабі Воронки, що сховала Іванчика. Гануса ховається від злих очей Воронки між пелюстками запашних рож, ромеїв, ніжних малесеньких дзвіночків. Врешті чудові білі голуби приносять на своїх лелегеньких крильцях радісну вістку: загинула Воронка. На лісову поляну виходять подивитися на щасливих дітей гуцули, вмишлюють в пишних шатах князі і дружинники. Казка кінчається, а діти вставляються до дефіляди. Всі строї чудові. Одні фантазійно оригінальні, інші захоплюють своїм реалістичним зближенням до природи. Очі присутніх любуются багатством форм і кольорів. Належність признання виконавцям строїв, — всім мамам і бабам.

Вікні вставляються до дефіляди маленькі гості, які не брали участі в казці але прибули на забаву в гарних, різноманітних костюмах. З тут квітки, метелики, зайчики, тигри, Червона Шапочка, Попелюшка, півнік, малесенькі курятки і інші. Діти весело забавляються під проводом ст. пл. Д. Турчин. Сестричка Доза знає безліч пісень і забав. Допмагають їй сестрички і братчики, які ще так недавно самі брали участь в таких же костюмових забавках. Присемно бачити поміж розбавленою дитворою діти тут народжених батьків, які розуміють потребу виховання своїх дітей в рідному середовищі. Працюють пані з Пластиратом м е т у ш а т ь с ь безперервно. Одні зайняті при смачному буфеті, інші льотерією багатого на експонатів рідної пісні і теплий спотрим про чарівну казку.

Швидко минає час. Діти

слуговують на похвалу і признання.

Не вагаючись на величезну територію нашого міста і околиць, на розкиданий осідок наших людей та інші чисто специфічні обставини — будемо надіятись, що Т-во Прихильників Рідної Школи ім. Тараса Шевченка в Клівленді успішно справляється з своїм завданням на користь наших дітей і нашого народу.

О. Капустинський
прес. референт

Твін Сіті, Місс.

ВІДЗНАЧЕННЯ РОКОВИН ШЕВЧЕНКА

Цього року українська громада Твін Сіті відзначала роковини народження і смерті Великого Кобзаря — надхненника боротьби за волю, за рідну землю, за мову нашу діамантову. Залю Українською — американського дому була виповнена шестеро. Були там представники всіх громад і утворували. Були старі, були і діти. Неділя 12 березня 1967 року була Днем Тараса Шевченка. У всіх церквах відбулася заупокійна Служба Божа.

Голова місцевого Відділу УККА д-р М. Козак, відкриваючи Академію, підкреслює про необхідність спільно вирішувати всі справи громади, бо лише так ми чесно зможемо дивитися один одному в вічі.

Інж. Олександр Филипович в доповіді під заг. „Тарас Шевченко на тлі своєї доби“ розгорнув цілий ряд прикладів українського життя — побуту в часи Шевченка, деonstrуєчи уривками з його творів. Ірина Михайлівна (СУМ) зі зрозумінням переклала вірш В. Самійленка „Українська мова“, а молодша співачка Оксана Мірза виконала фрагмент з опери „Катерина“, муз. Аркаса під аккомпанімент п. Ольги Левницької. П. постать убого одягненого селянського дівчини з немовлятком на руках, з голосом, як дзвіночок, викликав слухачів з очей слухачів.

Цього року на Академії ми чули два корні наших підсудочників. Першим виступав жук української православної школи в Мінеаполісі під диригентурою п. Анатолія Губського. В склад хору входили і діти з дитячого садочка.

Портрет Т. Шевченка був роботи проф. Михайла Михайлича. Одна заувага до останньої точки програми: краще було б, щоб „Заповіт“ співала ціла зала, бо це стара традиція нашої громади. В основному академія пройшла на відповідному рівні, з головне, що участь в ній приймали молодші і наймоді члени нашої громади.

Валентина Сроменко

Нью Йорк, Н. Й.

НОВАЦЬКА КОСТЮМОВА ЗАБАВА

Казка в житті дитини грає неабияку роль. Вона розбуджує диточу уяву, відплив любові до правди і добра, захоплює своєю незвичайністю, виховує і навчає.

Пластива Станція Нью Йорку, співпрацюючи з Пластиратом, в аштову кожного року для наших найменших костюмову забаву. Розпочинається ця забавка завжди новою і цікавою казкою, а участь в ній бере все пластове новачтво.

5 березня велика зала школи св. Юра виповнилася по береги диточим гамором. Нерепетлива дитвора втихася тільки тоді, як станичний пл. сен. П. Дорожницький вітас численних присутніх, дякую п-ні Д. Гензі за підтримку танків і передає голосник пл. сен. С. Гойдін. Маленькі слухачі в захопленні ловили кожне слово улюбленої сестрички Стахи, яка веде їх стежиною уяви в зачарований світ казки. Під звуки народних мелодій оживав лісове царство. Рослини, комахи і звіркіткі ворухались, літають, машаються в ритмі рідного танку.

Маленький дівчинці, що шукає в лісі загубленого братчика, появляється рідкісний квіт папороті. Він чародійною силою розбуджує лісових мешканців, які спішають на допомогу Ганусі. Гнуща під подумом вітру папороті, шелестять сунічки, весело тріпочуть крильцями метелики. Спішають з порадкою гномики, паячки, ведмеді. Помагають мавки, лісовики. За добре Ганусинське сердиве виконане лодбів і милосердя, страхополох показує дівчинці до

рогу до Бабі Воронки, що сховала Іванчика. Гануса ховається від злих очей Воронки між пелюстками запашних рож, ромеїв, ніжних малесеньких дзвіночків. Врешті чудові білі голуби приносять на своїх лелегеньких крильцях радісну вістку: загинула Воронка. На лісову поляну виходять подивитися на щасливих дітей гуцули, вмишлюють в пишних шатах князі і дружинники. Казка кінчається, а діти вставляються до дефіляди. Всі строї чудові. Одні фантазійно оригінальні, інші захоплюють своїм реалістичним зближенням до природи. Очі присутніх любуются багатством форм і кольорів. Належність признання виконавцям строїв, — всім мамам і бабам.

Праця

• HELP WANTED MALE •

ЛИНОТИПІСТ
Досвідчений оператор, праця також при книжках. Денна смена, бл. дому, постійна праця, приємні умови, за повними інформаціями телефонуйте до
United Printing Service Inc.
263 Chapel Street
New Haven, Conn. 203 562-3101

• HELP WANTED MALE •

ПРЕСМАН
Досвід при Vertical and Heidelberg. Постійна праця, добрі умови праці.
CAMEO PRINTING
222 Main Avenue, Passaic, N.J.
473-7467

• HELP WANTED MALE •

МАШІНІСТ
We are hiring experienced lathe and Bridgeport men to help cut through our 2 year back log of work. Contact Mr. Tevald.
Dynamic Controls Corp.
8 Nutmeg Rd.
South Windsor, Conn.
Phone (203) 289-6808

• HELP WANTED MALE •

WAREHOUSEMEN, WRAPPERS, SAMPLE MAN
До фабрики в Картереті. Добра платія і беніфіти. Тел. Mr. Muller 636-1650 або писати Box 100 Carteret, N.J. 07008

• HELP WANTED MALE •

МЕХАНІК
Досвід при автох і вантажних автох. Постійна праця. Добрі беніфіти, приємні умови праці, 5 днів в тижні, овертайми.
Knippling Leasing
Hicksville, L.I. (516) 822-2270

• HELP WANTED MALE •

TRAINEES
Learn printing operating Poly — Paper — Cello — Bag Machines. Денна і нічна праця. Приємні умови праці. Фабрика в Бронксі. Мусить вміти порозумітися по-англ.
An Equal Opportunity Employer
Tel. 882-3300, N.Y.
9 A.M. до 5 P.M.

• HELP WANTED MALE •

PRESSMAN
KLUGE — EXPERIENCED Heavy Die Cutting \$140 PER WEEK
Call 201 469-2100, Ext. 38
440 Lincoln Blvd.
Middlesex, N.J.

• HELP WANTED MALE •

DIE CUTTER
Experienced on Plastics Wallets or Handbags. Also we need experienced Heat Seal Set up Man. Must have knowledge in this field. Steady. Liberal benefits. Williamsburg Area.
389-0800 — Brooklyn, N.Y.

• HELP WANTED MALE •

FILM TECHNICIAN TRAINEES
High School або рівноцінна школа. Анг. мова конче. Досконала нагода. Приємні умови праці.
Powers Chemical
Charles St., Glen Cove, L.I.
Tel.: (516) OR 6-4000

• HELP WANTED MALE •

МАШІНІСТИ
UNLIMITED earnings in USA, medium & heavy job shop. Min. 10 yrs. experience, day & night shifts. Top rates & benefits. Contact Bab Rogers, four seasons Motel, Jarvis St., Toronto, Sat. March 25, between noon & 5 o'clock.
Production Tool Corp.
Chicago, Ill. U.S.A.

Роберт Кеннеді проти того, щоб вписували його прізвище у правиборах 1967 р.

Вашингтон. — Пресовий секретар ньюйоркського сенатора демократа Роберта Ф. Кеннеді Френк Манкевіч повідомив 27-го березня, що

• HELP WANTED MALE •

TOOLMAKERS MACHINISTS MASTER MACHINISTS
Jobbing shop. New York wages. Hospital, major benefits, vacation, holidays. Top mechanics only. Lots of overtime.
Port-Ben Tool Mfg., Co.
Box 104
Wawarsing, N.Y.
(914) 647-5380
2 miles from "Soyuzivka".

• HELP WANTED MALE •

NURSES' AIDES & ORDERLY
Програма науки, досконала платія і беніфіти. Нова лікарня, всі шифти.
Troxy Hill House
200 Reynolds Avenue
Parsippany, N.J.
887-8080, Mrs. Maggio.

• HELP WANTED MALE •

ЖІНКА
до 50 років, для допомоги в ХАРЧОВОМУ СКЛЕПІ.
Пісати на адресу:
125 — 19th Avenue
Irvington, N.J. P. Petriwsky

• HELP WANTED MALE •

ОПЕРАТОРКИ
Висока платія, повний час або на кілька годин. Секційна праця, доскоп. платія за шукти, всі юніонні беніфіти, постійна праця для відповідної, сумлінної особи, побажати до досвіду. Анг. мова конче, модерна air cond. фабрика.
952 Sherman Ave. Near Allina St. (Just off Newark Avenue)
Elizabeth, N.J.
Buses 11 & 12 at door.

• HELP WANTED MALE •

ДИВЧАТА-МОДЕЛЬКИ
у віці 18-23 р. Пересічний вигляд. Досвід неконечний. На повний час або кілька годин.
Тел. Mr. HALL
684-8878 — N.Y.C.
Між 1 і 10 P.M.

• HELP WANTED MALE •

ПОДРУЖЖЯ
до зарп. малро доу Westchester Estate. Потрібно доброту, кукарки, гарної обслуги, достатня авто до станції. До заставки окремих катедж. Любова праця для високо кваліфікованої, под подружжя. Висока платія. Тел. в будні між 10 і 6 год. CO 5-2612.

• HELP WANTED MALE •

ВИРІБНИЯ ТЕЛЕВІЗІЙНИХ ЛЯМП
ФАХІВЕЦЬ — ПОТРІБНИЙ ДОСВІД В ПОЛІРУВАННІ СОРТУВАННІ, ВИДУВАННІ, ЗАКЛЕПІЛЮВАННІ, ТОЧЕННІ ШІДЛА, ПЕРЕВІРЮВАННІ, АЛІМІНІЗУВАННІ, ПАКУВАННІ І ВАНТАЖЕННІ. Добра платія, гарантія, значимі беніфіти.
NORLEN INDUSTRY, INC.
1225 W. St. George Avenue
Linden, N.J.
Tel.: 486-1076

• HELP WANTED MALE •

Вашингтон. — В неділю 12 березня ц. р. тут в одній із репрезентативних залів поблизу пам'ятника Тарасові Шевченкові відбувся урочистий Шевченківський Вечір, влаштований Об'єднанням Українців Вашингтону. Після відспівання американського гімну українського гімну доповідь п. н. „Довічні джерела Шевченкових ідей“ виступив проф. Григорій Костюк, голова Об'єднання Українців Письменників „Слово“. Промову англійською мовою на тему „Шевченко в історичній перспективі“ виступив доцент Мелітоского Університету Іван Гавдяк. На даліш програму Вечора склалися виступи квартету в супроводі бандури в складі Ю. Філіпова, І. Ільїнського, П. Круль, І. Масиня, рецитатія Шевченкового „Послання“ у виконанні п. Арка Паринника та мішаного хору під керівництвом Юрія Філіпова. У вечір взяли численну участь українці Вашингтону і околишні.

• HELP WANTED MALE •

Вашингтон. — В неділю 12 березня ц. р. тут в одній із репрезентативних залів поблизу пам'ятника Тарасові Шевченкові відбувся урочистий Шевченківський Вечір, влаштований Об'єднанням Українців Вашингтону. Після відспівання американського гімну українського гімну доповідь п. н. „Довічні джерела Шевченкових ідей“ виступив проф. Григорій Костюк, голова Об'єднання Українців Письменників „Слово“. Промову англійською мовою на тему „Шевченко в історичній перспективі“ виступив доцент Мелітоского Університету Іван Гавдяк. На даліш програму Вечора склалися виступи квартету в супроводі бандури в складі Ю. Філіпова, І. Ільїнського, П. Круль, І. Масиня, рецитатія Шевченкового „Послання“ у виконанні п. Арка Паринника та мішаного хору під керівництвом Юрія Філіпова. У вечір взяли численну участь українці Вашингтону і околишні.

• HELP WANTED MALE •

Вашингтон. — В неділю 12 березня ц. р. тут в одній із репрезентативних залів поблизу пам'ятника Тарасові Шевченкові відбувся урочистий Шевченківський Вечір, влаштований Об'єднанням Українців Вашингтону. Після відспівання американського гімну українського гімну доповідь п. н. „Довічні джерела Шевченкових ідей“ виступив проф. Григорій Костюк, голова Об'єднання Українців Письменників „Слово“. Промову англійською мовою на тему „Шевченко в історичній перспективі“ виступив доцент Мелітоского Університету Іван Гавдяк. На даліш програму Вечора склалися виступи квартету в супроводі бандури в складі Ю. Філіпова, І. Ільїнського, П. Круль, І. Масиня, рецитатія Шевченкового „Послання“ у виконанні п. Арка Паринника та мішаного хору під керівництвом Юрія Філіпова. У вечір взяли численну участь українці Вашингтону і околишні.

• HELP WANTED MALE •

Вашингтон. — В неділю 12 березня ц. р. тут в одній із репрезентативних залів поблизу пам'ятника Тарасові Шевченкові відбувся урочистий Шевченківський Вечір, влаштований Об'єднанням Українців Вашингтону. Після відспівання американського гімну українського гімну доповідь п. н. „Довічні джерела Шевченкових ідей“ виступив проф. Григорій Костюк, голова Об'єднання Українців Письменників „Слово“. Промову англійською мовою на тему „Шевченко в історичній перспективі“ виступив доцент Мелітоского Університету Іван Гавдяк. На даліш програму Вечора склалися виступи квартету в супроводі бандури в складі Ю. Філіпова, І. Ільїнського, П. Круль, І. Масиня, рецитатія Шевченкового „Послання“ у виконанні п. Арка Паринника та мішаного хору під керівництвом Юрія Філіпова. У вечір взяли численну участь українці Вашингтону і околишні.

• HELP WANTED MALE •

Вашингтон. — В неділю 12 березня ц. р. тут в одній із репрезентативних залів поблизу пам'ятника Тарасові Шевченкові відбувся урочистий Шевченківський Вечір, влаштований Об'єднанням Українців Вашингтону. Після відспівання американського гімну українського гімну доповідь п. н. „Довічні джерела Шевченкових ідей“ виступив проф. Григорій Костюк, голова Об'єднання Українців Письменників „Слово“. Промову англійською мовою на тему „Шевченко в історичній перспективі“ виступив доцент Мелітоского Університету Іван Гавдяк. На даліш програму Вечора склалися виступи квартету в супроводі бандури в складі Ю. Філіпова, І. Ільїнського, П. Круль, І. Масиня, рецитатія Шевченкового „Послання“ у виконанні п. Арка Паринника та мішаного хору під керівництвом Юрія Філіпова. У вечір взяли численну участь українці Вашингтону і околишні.

• HELP WANTED MALE •

Вашингтон. — В неділю 12 березня ц. р. тут в одній із репрезентативних залів поблизу пам'ятника Тарасові Шевченкові відбувся урочистий Шевченківський Вечір, влаштований Об'єднанням Українців Вашингтону. Після відспівання американського гімну українського гімну доповідь п. н. „Довічні джерела Шевченкових ідей“ виступив проф. Григорій Костюк, голова Об'єднання Українців Письменників „Слово“. Промову англійською мовою на тему „Шевченко в історичній перспективі“ виступив доцент Мелітоского Університету Іван Гавдяк. На даліш програму Вечора склалися виступи квартету в супроводі бандури в складі Ю. Філіпова, І. Ільїнського, П. Круль, І. Масиня, рецитатія Шевченкового „Послання“ у виконанні п. Арка Паринника та мішаного хору під керівництвом Юрія Філіпова. У вечір взяли численну участь українці Вашингтону і околишні.

• HELP WANTED MALE •

Вашингтон. — В неділю 12 березня ц. р. тут в одній із репрезентативних залів поблизу пам'ятника Тарасові Шевченкові відбувся урочистий Шевченківський Вечір, влаштований Об'єднанням Українців Вашингтону. Після відспівання американського гімну українського гімну доповідь п. н. „Довічні джерела Шевченкових ідей“ виступив проф. Григорій Костюк, голова Об'єднання Українців Письменників „Слово“. Промову англійською мовою на тему „Шевченко в історичній перспективі“ виступив доцент Мелітоского Університету Іван Гавдяк. На даліш програму Вечора склалися виступи квартету в супроводі бандури в складі Ю. Філіпова, І. Ільїнського, П. Круль, І. Масиня, рецитатія Шевченкового „Послання“ у виконанні п. Арка Паринника та мішаного хору під керівництвом Юрія Філіпова. У вечір взяли численну участь українці Вашингтону і околишні.

• HELP WANTED MALE •

Вашингтон. — В неділю 12 березня ц. р. тут в одній із репрезентативних залів поблизу пам'ятника Тарасові Шевченкові відбувся урочистий Шевченківський Вечір, влаштований Об'єднанням Українців Вашингтону. Після відспівання американського гімну українського гімну доповідь п. н. „Довічні джерела Шевченкових ідей“ виступив проф. Григорій Костюк, голова Об'єднання Українців Письменників „Слово“. Промову англійською мовою на тему „Шевченко в історичній перспективі“ виступив доцент Мелітоского Університету Іван Гавдяк. На даліш програму Вечора склалися виступи квартету в супроводі бандури в складі Ю. Філіпова, І. Ільїнського, П. Круль, І. Масиня, рецитатія Шевченкового „Послання“ у виконанні п. Арка Паринника та мішаного хору під керівництвом Юрія Філіпова. У вечір взяли численну участь українці Вашингтону і околишні.

• HELP WANTED MALE •

Вашингтон. — В неділю 12 березня ц. р. тут в одній із репрезентативних залів поблизу пам'ятника Тарасові Шевченкові відбувся урочистий Шевченківський Вечір, влаштований Об'єднанням Українців Вашингтону. Після відспівання американського гімну українського гімну доповідь п. н. „Довічні джерела Шевченкових ідей“ виступив проф. Григорій Костюк, голова Об'єднання Українців Письменників „Слово“. Промову англійською мовою на тему „Шевченко в історичній перспективі“ виступив доцент Мелітоского Університету Іван Гавдяк. На даліш програму Вечора склалися виступи квартету в супроводі бандури в складі Ю. Філіпова, І. Ільїнського, П. Круль, І. Масиня, рецитатія Шевченкового „Послання“ у виконанні п. Арка Паринника та мішаного хору під керівництвом Юрія Філіпова. У вечір взяли численну участь українці Вашингтону і околишні.

• HELP WANTED MALE •

Вашингтон. — В неділю 12 березня ц. р. тут в одній із репрезентативних залів поблизу пам'ятника Тарасові Шевченкові відбувся урочистий Шевченківський Вечір, влаштований Об'єднанням Українців Вашингтону. Після відспівання американського гімну українського гімну доповідь п. н. „Довічні джерела Шевченкових ідей“ виступив проф. Григорій Костюк, голова Об'єднання Українців Письменників „Слово“. Промову англійською мовою на тему „Шевченко в історичній перспективі“ виступив доцент Мелітоского Університету Іван Гавдяк. На даліш програму Вечора склалися виступи квартету в супроводі бандури в складі Ю. Філіпова, І. Ільїнського, П. Круль, І. Масиня, рецитатія Шевченкового „Послання“ у виконанні п. Арка Паринника та мішаного хору під керівництвом Юрія Філіпова. У вечір взяли численну участь українці Вашингтону і околишні.

Українці Вашингтону відзначили роковини Шевченка урочистим вечором

Вашингтон. — В неділю 12 березня ц. р. тут в одній із репрезентативних залів поблизу пам'ятника Тарасові Шевченкові відбувся урочистий Шевченківський Вечір, влаштований Об'єднанням Українців Вашингтону. Після відспівання американського гімну українського гімну доповідь п. н. „Довічні джерела Шевченкових ідей“ виступив проф. Григорій Костюк, голова Об'єднання Українців Письменників „Слово“. Промову англійською мовою на тему „Шевченко в історичній перспективі“ виступив доцент Мелітоского Університету Іван Гавдяк. На даліш програму Вечора склалися виступи квартету в супроводі бандури в складі Ю. Філіпова, І. Ільїнського, П. Круль, І. Масиня, рецитатія Шевченкового „Послання“ у виконанні п. Арка Паринника та мішаного хору під керівництвом Юрія Філіпова. У вечір взяли численну участь українці Вашингтону і околишні.

• HELP WANTED MALE •

В'язень Кенігсберг поінформувал поліцію про таємний цвинтар Мафії

Нью Йорк. — З судових колі інформують, що в'язень Гарольд (Кей) Кенігсберг, який відбував кару тюрем за злочини здирства, поінформувал агентів ЕФБІАй про те, що в стейті Нью Джерсі знаходиться засекречений цвинтар, на якому члени таємної злочинної організації Мафія хоронили тих вбитих осіб, які були їм небезпечні, бо могли виявити злочини цієї організації. Це повідомлення потверджує здогадки членів Мафії про те, що в'язень Кенігсберг почав „співати“ у в'язниці. Кенігсберг засуджений за різні злочини до 174-ох років тюрем. Агенти ЕФБІАй знайшли в п'ятницю 24-го березня поховані тіла двох осіб, яких мали вбити члени Мафії. Тіла ці знайдені на засекреченому цвинтарі Мафії. Цей цвинтар знаходиться коло дому Джозефа Целло і його дружини Рози. Їх заарештовано і звільнено за кавцією \$100,000. Целло вийшов із тюрем, де відбував кару за передержування крадених речей. Є поговірки, що знайдено третє тіло вбитої особи. Виявляється, що одно з знайдених тіл не з тілом Анджела Соннеса, як початково думали. Сонессо зник в 1961-му році. Друге тіло має бути тілом Кеннета Лейтера, який зник 1963 року. Поліція має агентів, які подали їй вісті про цей засекречений цвинтар.

• HELP WANTED MALE •

Конференція СУСТА присвячена Світовому Конгресові Українського Студентства відбудеться у Вашингтоні

(Закінчення зі стор 1-ої)

• HELP WANTED MALE •

трех доповідей і двох панелей та вибору ділових комісій для підготовки СКУС. Початок конференції буде в суботу, 1-го квітня, о год. 11:00 ранку. Після відкриття, молитви і привіттів доповідатимуть президент СУСТА, м-р Богдан Сацюк, на тему „Потреба Світового Конгресу Українського Студентства і відновлення дії Централу Українського Студентства“, а віцепрезидент СУСК, Богдан Сороколіт, на тему „Можливості успішної праці Централу Українського Студентства у Вільному Світі“. По доповідях відбудеться дискусія над ними. Пообідні наради почнуться панелем на тему „Практичний вигляд Централу Українського Студентства“, в якому візьмуть участь Ляріса Янів (віцепрезидент СУСТА), Юрій Тарасюк (віцепрезидент СУСТА), інженер Ігор Чума (координатор молоді при УКА і кол. президент СУСТА), Андрій В. Шуль (член Контрольної Комісії і кол. віцепрезидент СУСТА), і представники СУСК та студентських громад Філадельфії, Воффало, Нью-Йорку і Трентону. Модератором панелю буде м-р Богдан Футей. Після панелю відбудеться вибір ділових комісій: підготовки і фінансів СКУС, встановлення офіційної назви для ЦУС, опрацювання статуту ЦУС, видавничих справ ЦУС, зовнішньо-інформативної дії ЦУС. До кожної комісії входитимуть члени СУСТА і СУСК, як також будуть зарезервовані місця для представників СУСТЕ, САУС і ЦУСА (по одному).

• HELP WANTED MALE •

В суботу ввечері учасники конференції і гості зможуть весело провести час на „Студентському Балі“ (початок о год. 9:00). До танців гратиме оркестра Юліана Сухара з Філадельфії. Суботні наради і бал відбудуться в Голлі оф Нейшенс, Едмунд А. Волш Билдинг, Джорджтаун в Нью-Йорку (37 снд Проспект Стріт).

• HELP WANTED MALE •

Перед недільними нарадами, учасники конференції стануть до спільної знімки перед пам'ятником Тараса Шевченка (о 1:00 год.). О 1:30 попол. м-р Євген Галюкський, Голова ЦЕСУС, виступить доповідь на тему „Міжнародна діяльність Централу Українського Студентства“. По запитках і дискусії над доповіддю, відбудеться другий панель п. з „Роль ідеологічних та релігійних студентських товариств в структурі Централу Українського Студентства“ з участю

• HELP WANTED MALE •

представників Зарева, ТУСМ, Студентського Відділу ОДУМ, та Об'єдн. Модератор: м-р Юрій Кульчицький. Голова Підготовчого комітету організаційної конференції. Недільні наради відбудуться в приміщенні New Faculty Lounge, New South Building.

• HELP WANTED MALE •

Тому, що Світовий Конгрес Українського Студентства і реорганізація активної Централу Українського Студентства у Вільному Світі є дуже важливі не тільки для студентів, але для української спільноти взагалі, Управу СУСТА звертається до всіх українських організацій і установ Америки і Канади з закликом, щоб вони вислали представників — глядачів на Організаційну Конференцію, а всі студентські клуби, громади і товариства закликається до численної участі у цій важливій імпрезі, яка буде підставою підготовки Світового Конгресу Українського Студентства.

• HELP WANTED MALE •

ПОМЕШКАННЯ
Потребуюсь збільшені помешкання для підняття наших високих урядованих. З меблями або без меблів. Без ніяких для вас витрат, тільки у Мангеттені.
Тел.: 421-3621 і 421-3152

• HELP WANTED MALE •

Women to Board
ВІДПОЧИНКОВИЙ ДІМ ДЛЯ СТАРШИХ
Grove Rest Home, 62 Grove Pl., East Orange. Спеціально для жінок, спокійний дім з приміною атмосферою. З доповненнями, зниженими оплатами. Власник на місці 24 год. денно. 24/24 бл. від Exit 145 New Jersey Parkway, Лайсенс стейту Нью Джерсі.
677-3386, 678-0626, N.J.

• HELP WANTED MALE •

Вашингтон. — В неділю 12 березня ц. р. тут в одній із репрезентативних залів поблизу пам'ятника Тарасові Шевченкові відбувся урочистий Шевченківський Вечір, влаштований Об'єднанням Українців Вашингтону. Після відспівання американського гімну українського гімну доповідь п. н. „Довічні джерела Шевченкових ідей“ виступив проф. Григорій Костюк, голова Об'єднання Українців Письменників „Слово“. Промову англійською мовою на тему „Шевченко в історичній перспективі“ виступив доцент Мелітоского Університету Іван Гавдяк. На даліш програму Вечора склалися виступи квартету в супроводі бандури в складі Ю. Філіпова, І. Ільїнського, П. Круль, І. Масиня, рецитатія Шевченкового „Послання“ у виконанні п. Арка Паринника та мішаного хору під керівництвом Юрія Філіпова. У вечір взяли численну участь українці Вашингтону і околишні.

• HELP WANTED MALE •

Вашингтон. — В неділю 12 березня ц. р. тут в одній із репрезентативних залів поблизу пам'ятника Тарасові Шевченкові відбувся урочистий Шевченківський Вечір, влаштований Об'єднанням Українців Вашингтону. Після відспівання американського гімну українського гімну доповідь п. н. „Довічні джерела Шевченкових ідей“ виступив проф. Григорій Костюк, голова Об'єднання Українців Письменників „Слово“. Промову англійською мовою на тему „Шевченко в історичній перспективі“ виступив доцент Мелітоского Університету Іван Гавдяк. На даліш програму Вечора склалися виступи квартету в супроводі бандури в складі Ю. Філіпова, І. Ільїнського, П. Круль, І. Масиня, рецитатія Шевченкового „Послання“ у виконанні п. Арка Паринника та мішаного хору під керівництвом Юрія Філіпова. У вечір взяли численну участь українці Вашингтону і околишні.

• HELP WANTED MALE •

Вашингтон. — В неділю 12 березня ц. р. тут в одній із репрезентативних залів поблизу пам'ятника Тарасові Шевченкові відбувся урочистий Шевченківський Вечір, влаштований Об'єднанням Українців Вашингтону. Після відспівання американського гімну українського гімну доповідь п. н. „Довічні джерела Шевченкових ідей“ виступив проф. Григорій Костюк, голова Об'єднання Українців Письменників „Слово“. Промову англійською мовою на тему „Шевченко в історичній перспективі“ виступив доцент Мелітоского Університету Іван Гавдяк. На даліш програму Вечора склалися виступи квартету в супроводі бандури в складі Ю. Філіпова, І. Ільїнського, П. Круль, І. Масиня, рецитатія Шевченкового „Послання“ у виконанні п. Арка Паринника та мішаного хору під керівництвом Юрія Філіпова. У вечір взяли численну участь українці Вашингтону і околишні.

• HELP WANTED MALE •

Вашингтон. — В неділю 12 березня ц. р. тут в одній із репрезентативних залів поблизу пам'ятника Тарасові Шевченкові відбувся урочистий Шевченківський Вечір, влаштований Об'єднанням Українців Вашингтону. Після відспівання американського гімну українського гімну доповідь п. н. „Довічні джерела Шевченкових ідей“ виступив проф. Григорій Костюк, голова Об'єднання Українців Письменників „Слово“. Промову англійською мовою на тему „Шевченко в історичній перспективі“ виступив доцент Мелітоского Університету Іван Гавдяк. На даліш програму Вечора склалися виступи квартету в супроводі бандури в складі Ю. Філіпова, І. Ільїнського, П. Круль, І. Масиня, рецитатія Шевченкового „Послання“ у виконанні п. Арка Паринника та мішаного хору під керівництвом Юрія Філіпова. У вечір взяли численну участь українці Вашингтону і околишні.

• HELP WANTED MALE •

Вашингтон. — В неділю 12 березня ц. р. тут в одній із репрезентативних залів поблизу пам'ятника Тарасові Шевченкові відбувся урочистий Шевченківський Вечір, влаштований Об'єднанням Українців Вашингтону. Після відспівання американського гімну українського гімну доповідь п. н. „Довічні джерела Шевченкових ідей“ виступив проф. Григорій Костюк, голова Об'єднання Українців Письменників „Слово“. Промову англійською мовою на тему „Шевченко в історичній перспективі“ виступив доцент Мелітоского Університету Іван Гавдяк. На даліш програму Вечора склалися виступи квартету в супроводі бандури в складі Ю. Філіпова, І. Ільїнського, П. Круль, І. Масиня, рецитатія Шевченкового „Послання“ у виконанні п. Арка Паринника та мішаного хору під керівництвом Юрія